DZIENNIK URZĘDOWY
POWIATU OLKUSKIEGO.

Nr. 10. **Olkusz, dnia 15. września 1917.** **Rok 3.**

46.

Ustanowienie władzy państwowej w Królestwie Polskiem.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej wydać następujące Najwyższe pismo odręczne:

Kochany Hrabio Szeptycki!

W zupełnem porozumieniu z Moim Dostojnym Sprzymierzeńcem Jego Cesarską Mością Cesarzem Niemieckim, chcę w myśl Manifestu z dnia 5-go listopada 1916 r. dalej wytrwale prowadzić budowę Państwa Polskiego, by wyzwolony z ciężkiego jarzma kraj już teraz, o ile na to tylko zezwala stan wojenny, zbawiennie mógł rozwijać swe zasobne siły państwowo-twórcze, kulturalne i gospodarcze.

Ciężkie czasy wojenne, jakie przeżywamy, nie dozwalają jeszcze, iżby w stolicy kraju znowu zasiadł Król Polski w prastarej chwałą okrytej koronie Piastów i Jagiellonów, oraz by w Warszawie rozpoczęło obrady nad dobrem kraju przedstawicielstwo narodu oparte na zasadach demokratycznych. Lecz już teraz mają być w myśl życzeń narodu powołane do życia w miejsce dotychczasowych urządzeń władze Polskiego Królestwa, wyposażone w moc prawodawczą i wykonawczą, tak iż odtąd w głównych sprawach władza państwowa będzie spoczywać w rękach Narodowego Rządu.

Władzom okupacyjnym mają być zastrzeżone w istotnej zgodności z wnioskami mężów zaufania kraju jedynie te uprawnienia, jakich wymaga stan wojenny.

Oby ten ponowny doniosły krok ku dopełnieniu budowy Państwa Polskiego zyskał błogosławieństwo Wszechmocnego Boga i przyczynił się do tego, by przyszłość wolnej Polski dobrowolnie opartej o Państwa centralne, które kraj uwolniły z pod jarzma rosyjskiego, była szczęśliwą i godną wielkiej przyszłości Narodu Polskiego.

W tym duchu upoważniam Pana do wydania wspólnie z ces. niem. Jeneralnym Gubernatorem warszawskim dołączonego patentu o władzy państwowej w Królestwie Polskiem.

Reichenau, dnia 12. września 1917.

Karol, w. r.

Pismo obu Jeneralnych Gubernatorów do Komisyi przejściowej Polskiej Rady Stanu.

Rządy Austro-Węgier i Rzeszy niemieckiej przedłożyły swym Monarchom propozycye Tymczasowej Rady Stanu z dnia 3-go lipca 1917 r. o prowizorycznej organizacyi najwyższych władz państwowych polskich. Ich Cesarskie Moście Cesarz Austryi, Apostolski Król Węgier i Cesarz Niemiec polecili nam wydać załączony patent, który ustala zasady tymczasowych urządzeń konstytucyjnych Państwa Polskiego.

Rządy sprzymierzone widzą w utworzeniu Rady regencyjnej środek stosowny, nietylko żeby Państwu Polskiemu dać powszechnie uznaną reprezentacyę, lecz także, żeby przygotować przyszłą monarchię. Rada regencyjna bowiem jest aż do powołania głowy Państwa najwyższą przedstawicielką Państwa Polskiego i wykonywa z zastrzeżeniem międzynarodowego stanowiska Państw okupacyjnych prawa głowy Państwa.

Pierwszem zadaniem Rady regencyjnej będzie powołanie Prezydenta ministrów, którego zatwierdzenie zastrzegają sobie Rządy sprzymierzone. Prezydent ministrów podejmie natychmiast wszystkie potrzebne kroki, by w tych działach administracyi, które są przekazane polskiej władzy państwowej, przeprowadzić organizacyę ministerstw i pozatem także w drodze rokowań z władzami okupacyjnemi doprowadzić do końca organizacyę polskich władz państwowych.

By życzeniom i interesom wszystkich kół narodu polskiego zapewnić przedstawicielstwo, ma znów powstać Rada Stanu w nowym kształcie, powiększonym składzie i z większemi atrybucyami. Rada Stanu jest poprzednikiem Sejmu Polskiego. Zadania jej są natury prawodawczej. Podczas gdy rozporządzenie z dnia 26. listopada i 1. grudnia 1916 r. przyznaje Tymczasowej Radzie Stanu tylko głos doradczy, ma obecnie Rada Stanu otrzymać na polu prawodawczem głos stanowczy. Rada Stanu zwoływana będzie peryodycznie przez Radę regencyjną na sesyę. Prawa Rady Stanu i prerogatywy państw okupacyjnych określone są bliżej w patencie.

Mocarstwa sprzymierzone ufają, że uczyniony obecnie dla realizacyi aktu z dnia 5. listopada 1916 r. dalszy krok na polu budowy Państwa Polskiego dokona się z czynnym udziałem najszerszych warstw społeczeństwa polskiego; mają nadzieję, że rokowania co do wszystkich szczegółów organizacyi pójdą szybko i że pomyślny rozwój stosunków doprowadzi do dalszego przelewania władzy rządowej w ręce polskie.

Jeneralny Gubernator: *Szeptycki.* Jeneralny Gubernator: *v. Beseler.*

Patent z dnia 12-go wrześnie 1917 r. o ustanowieniu władzy państwowej w Królestwie Polskiem.

Artykuł I.

1. Najwyższą władzę państwową w Królestwie Polskiem oddaje się aż do jej objęcia przez Króla lub Regenta Radzie regencyjnej, nie naruszając międzynarodowego stanowiska państw okupacyjnych.

2. Rada regencyjna składa się z trzech członków, których Monarchowie państw okupacyjnych na ten urząd wprowadzą.

3. Akty rządowe Rady regencyjnej kontrasygnuje odpowiedzialny Prezydent ministrów.

Artykuł II.

1. Władzę prawodawczą wykonywa Rada regencyjna ze współudziałem Rady Stanu Królestwa Polskiego na podstawie tego patentu oraz ustaw, które następnie będą wydane.

2. W dziedzinach, których administracya nie jest jeszcze przekazana polskiej władzy państwowej, mogą wnioski prawodawcze być traktowane w Radzie Stanu tylko za zgodą państw okupacyjnych. W tych dziedzinach obok organów państwowych Królestwa Polskiego, wymienionych pod liczbą 1, może na razie także Jeneralny Gubernator wydawać rozporządzenia z mocą prawa, jednakże tylko po wysłuchaniu Rady Stanu. Ponadto może Jeneralny Gubernator dla zabezpieczenia ważnych interesów wojennych wydawać niezbędnie potrzebne zarządzenia z mocą prawa i spowodować ich obowiązujące ogłoszenie i przeprowadzenie także przez organa polskiej władzy państwowej. Rozporządzenia Jeneralnego Gubernatora mogą tylko w ten sam sposób być zniesione lub zmienione, w jaki przyszły do skutku.

3. Ustawy i rozporządzenia polskiej władzy państwowej, z których dla ludności wypływają prawa i obowiązki, muszą przed wydaniem ich być podane do wiadomości Jeneralnego Gubernatora tego państwa okupacyjnego, w którego obszarze administracyjnym mają wejść w życie i mogą otrzymać moc obowiązującą tylko wówczas, jeżeli Jeneralny Gubernator nie sprzeciwi się im w ciągu dni 14 po przedłożeniu.

Artykuł III.

Rada Stanu ustanowiona będzie na podstawie osobnej ustawy, wydanej za zgodą państw okupacyjnych przez Radę regencyjną.

Artykuł IV.

1. Zadania judykatury i administracyi wykonywane będą przez polskie sądy i urzędy, o ile są oddane

polskiej władzy państwowej, pozatem zaś na czas trwania okupacyi przez organa państwa okupacyjnego.

2. W sprawach, które dotykają praw lub interesów państwa okupacyjnego, może Jeneralny Gubernator spowodować ponowne zbadanie w toku prawnej instancyi, legalności rozstrzygnięć i zarządzeń polskich sądów i urzędów, a przy wyrokowaniu lub rozstrzyganiu w najwyższej instancyi bronić tych praw lub interesów przez swego przedstawiciela.

Artykuł V.

Polską władza państwowa będzie mogła prawo międzynarodowej reprezentacyi Królestwa Polskiego i zawierania umów międzynarodowych wykonywać dopiero po ustaniu okupacyi.

Artykuł VI.

Patent niniejszy wchodzi w życie w chwilą ustanowienia Rady regencyjnej.

Jeneralny Gubernator: *Szeptycki.* Jeneralny Gubernator: *v. Beseler.*

47.

Utworzenie Komendy okręgu przemysłowego Olkusz - Dąbrowa.

Według rozk. c. i k. Jen. Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie Nr. 82 z dnia 29. sierpnia 1917. Komendantem okręgu przemysłowego Olkusz-Dąbrowa został zamianowany Pułkownik Jan Balzar.

Powiaty olkuski i dąbrowski otrzymują znowu osobnych Komendantów powiatowych.

48.

Zmiany osobiste.

Pułkownik 1. Pułku Ułanów Hrabia Clam-Martinic Gottfried, c. i k. Szambelan, został zamianowany Komendantem powiatu olkuskiego.

Podpułkownik Franciszek von Tschapek, Komendantem powiatu dąbrowskiego.

Major 13 Pułku Ułanów Jordan-Rozwadowski z Wielkiego Rozwadowa Adam, c. i k. Szambelan, zastępcą Komendanta powiatu olkuskiego.

Starosta Witołd Gozdawa Godlewski, dotychczasowy c. i k. Kierujący Komisarz cywilny w Olkuszu przeniesiony został na równorzędne stanowisko służbowe do c. i k. Komendy powiatowej w Lublinie, c. i k. Komisarzem kierującym w Olkuszu został zamianowany Sekretarz Namiestnictwa Franciszek z Leszny Leszczyński.

49.

Kurs rubla.

Rozporządzeniem c. i k. Wojskowego Generał-Gubernatorstwa w Lublinie z dnia 18. września 1917 roku l. Nr. 25.133, ustanowiony został kurs rubla aż do dalszego zarządzenia w następujący sposób:

100 rubli = 240 koron.

50.

Nr. 23.638.

Uszkodzone bilety rublowe.

Król. pol. Prokuratura zarządziła, iżby osoby, które biorą udział w niżej przedstawionych machinacyach, były przez sądy ścigane i karane za o s z u s t w o.

Niesumienni spekulanci rozpowszechniają mianowicie wieści, że bilety rublowe, choćby tylko nieznacznie uszkodzone (np. przekłóte, naddarte lub przedziurawione), tracą wartość i przyjmują takie bilety tylko w cenie po 70 lub 80 kop. za rubel lub po cenie jeszcze niższej.

Te fałszywe pogłoski są rozmyślnie rozpowszechniane w celach wyzysku. Według rosyjskiej ustawy kredytowej wszelkie banknoty rublowe, nawet podarte, tracą dopiero wtedy swą wartość, gdy brakuje więcej niż jedna czwarta część powierzchni, gdy już nie można odczytać liter seryi lub też numeru, albo gdy brakuje podpisu kasyera. Nawet banknoty przedarte zachowują walor, jeżeli części przylegają do siebie i jeżeli można tylko odczytać literę seryi, numer i podpis kasyera.

B a n k i i k a s y r z ą d o w e b ę d ą p r z y j m o w a ł y b i l e t y r u b l o w e n i e z n a c z n i e u s z k o d z o n e i tak samo może je każdy przyjmować bez obawy w obrocie prywatnym.

Każdy, kto został w taki sposób pokrzywdzony, kto wie o rozmyślnem rozpowszechnianiu takich pogłosek albo komu ofiarowano przyjęcie biletów rublowych po cenie obniżonej, powinien zgłosić się zaraz do Komendy powiatowej, do księdza proboszcza, wójta lub do żandarmeryi i donieść o tem sądowi pokoju, ażeby wyzyskiwaczy pociągnięto do odpowiedzialności.

51.

Podatek państwowy od nieruchomości.

Celem wymierzenia podatku państwowego od nieruchomości w mieście Olkuszu na okres podatkowy 1918/22, wzywa się wszystkich, którzy w myśl ustawy

z dnia 6. czerwca 1916 obowiązkowi tegoż podatku podlegają, aby najdalej do dnia 15. października 1917 przedłożyli zeznania na przepisanych drukach wprost w Oddziale skarbowym c. i k. Komendy powiatowej pod zagrożeniem grzywny do wysokości 50 rubli.

Blankiety wydawać będzie bezpłatnie tenże Oddział skarbowy za zgłoszeniem się.

52.

Gospodarcze Komisye powiatowe i gminne.

Na mocy artykułu VII. rozporządzenia c. i k. Wojskowego Zarządu w Polsce z dnia 23. lipca 1917, Nr. 58, Dz. rozp. — i rozkazu c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie z dnia 7. lipca b. r. W. S. Nr. 77.908/17, dotyczącego rad gospodarczych, mianowano na podstawie wyborów, przeprowadzonych w czasie między 17. a 20. lipca 1917, następujące osoby członkami, względnie zastępcami członków gospodarczych komisyi powiatowych, względnie gminnych:

I. Powiatowa Komisya nadzorcza rady gospodarczej w Olkuszu.

1) Minkiewicz Antoni, z Olkusza — przewodniczący i delegat powiatowego Komitetu ratunkowego.
2) Świętochowski R. v. Ignacy, z Poręby Dzierżnej — zastępca przewodniczącego i delegat Komitetu aprowizacyjnego.
3) Cywicki Rudolf, nadporucznik — przedstawiciel c. i k. Komendy powiatowej.
4) Odechowski Stanisław, z Kalinówki — delegat Komisyi powiatowej dla wielkiej własności ziemskiej.
5) Karpała Walenty, z Cianowic — delegat Komisyi gminnej.
6) Strózik Antoni, z Kątów — delegat Komisyi gminnej.

II. Powiatowa Komisya dla wielkiej własności ziemskiej w Olkuszu.

1) Minkiewicz Antoni, z Olkusza — przewodniczący i przedstawiciel konsumentów.
2) Nowak Leon, z Glanowa — zastępca przewodniczącego i przedstawiciel wielkiej własności ziemskiej.
3) Odechowski Stanisław, z Kalinówki — przedstawiciel wielkiej własności ziemskiej.
4) Świętochowski R. v. Ignacy, z Poręby Dzierżnej — zastępca przedstawiciela wielkiej własności ziemskiej.
5) Avenarius Paweł, z Sieciechowic — zastępca przedstawiciela wielkiej własności.
6) Szopa Mikołaj, z Zagórowa — przedstawiciel małej własności ziemskiej.
7) Kipiński Wincenty, z Olkusza — zastępca powyższego.
8) Golański Kazimierz, z Olkusza — zastępca przedstawiciela konsumentów.

III. Komisye gminne.

1. Bolesław:

1) Prażmowski Czesław, z Bolesławia — przewodniczący i przedstawiciel wielkiej własności ziemskiej.
2) Lorek Józef, wójt gminy — zastępca przewodniczącego i przedstawiciel gminy.
3) Duńkat Stanisław — zastępca wójta.
4) Margowski Stanisław, z Klucz — zastępca przedstawiciela wielkiej własności ziemskiej.
5) Zięba Jan, syn Stanisława, z Bolesławia — przedstawiciel małej własności ziemskiej.
6) Leś Michał, syn Jana, z Bukowna — zastępca powyższego.
7) Piaskowski Jan, z Bolesławia — przedstawiciel ludności bezrolnej.
8) Wójcik Franciszek, syn Michała, z Bolesławia — zastępca powyższego.

2. Cianowice:

1) Dełęgowski Jan, z Ojcowa — przewodniczący i przedstawiciel bezrolnej ludności.
2) Chrzanowski Jan, ze Szczodrkowic — zastępca przewodniczącego i przedstawiciel wielkiej własności ziemskiej.
3) Karpała Walenty, wójt — przedstawiciel gminy.
4) Stochalski Ludwik, zastępca wójta — zastępca przedstawiciela gminy.
5) Gołębiowski Edmund, z Ojcowa — zastępca przedstawiciela wielkiej własności ziemskiej.
6) Mitka Franciszek, z Brzezówki — przedstawiciel małej własności ziemskiej.
7) Kwiecień Paweł, z Owczar — zastępca przedstawiciela małej własności ziemskiej.
8) Wardęga Wincenty, ze Smardzowic — zastępca przedstawiciela bezrolnej ludności.

3. Jangrot:

1) Rech Jan, wójt — przewodniczący i przedstawiciel gminy.
2) Kośmider Władysław, z Gołaczowa — zastępca przewodniczącego i przedstawiciel bezrolnej ludności.

3) O l e k s y Mateusz, zastępca wójta — zastępca przedstawiciela gminy.
4) O s t o y s k i Lucyan, z Imbramowic — przedstawiciel wielkiej własności ziemskiej.
5) M a r l i k o w s k i Ludwik, z Jangrotu — zastępca przedstawiciela wielkiej własności ziemskiej.
6) G a ł a Ignacy, z Zadroża — przedstawiciel małej własności ziemskiej.
7) Ł a b s a Jan, z Gołaczowa — zastępca przedstawiciela małej własności ziemskiej.
8) G ł o w a c k i Stanisław, z Jangrotu — zastępca przedstawiciela bezrolnej ludności.

4. Kidów:

1) S z o t a Antoni, zastępca wójta — przewodniczący i zastępca przedstawiciela gminy.
2) S z c z e r b a Ignacy, z Przychód — zastępca przewodniczącego i przedstawiciel wielkiej własności ziemskiej.
3) K o w a l c z y k Wojciech, wójt — przedstawiciel gminy.
4) W i t k o w i c z Jakób, z Dobrakowa — zastępca przedstawiciela wielkiej własności ziemskiej.
5) G r a b o w s k i Wincenty, z Szyc — przedstawiciel małej własności ziemskiej.
6) K a p u ś n i a k Franciszek, ze Sierbowic — zastępca przedstawiciela małej własności ziemskiej.
7) S e n d r a Antoni, z Szyc — przedstawiciel bezrolnej ludności.
8) R y d e l Jan, z Szyc — zastępca przedstawiciela bezrolnej ludności.

5. Kroczyce:

1) G ę b k a Mateusz, wójt — przewodniczący i przedstawiciel gminy.
2) A r k u s z e w s k i Wacław, z Przyłubska — przedstawiciel wielkiej własności ziemskiej.
3) G a j d a Marcin, z Kroczyc — zastępca przedstawiciela wielkiej własności ziemskiej.
4) W y s o c k i Piotr, zastępca wójta — zastępca przedstawiciela gminy.
5) P ó ł t o r a k Stanisław, z Kroczyc — przedstawiciel małej własności ziemskiej.
6) N o w i c k i Ignacy, z Kroczyc — zastępca przedstawiciela małej własności ziemskiej.
7) N a p o r a Ignacy, z Gołuchowic — przedstawiciel bezrolnej ludności.
8) U r b a ń c z y k Antoni, z Kroczyc — zastępca przedstawiciela bezrolnej ludności.

6. Ogrodzieniec:

1) C i c h u r Antoni, wójt — przewodniczący i przedstawiciel gminy.
2) P i l a r s k i Józef, z Ogrodzieńca — zastępca przewodniczącego i przedstawiciel wielkiej własności ziemskiej.
3) J a n u s Antoni, zastępca wójta — zastępca przedstawiciela gminy.
4) C h w i s t Józef, z Rodaków — zastępca przedstawiciela wielkiej własności ziemskiej.
5) R e c h t a n Paweł, z Karlina — przedstawiciel małej własności ziemskiej.
6) C h ł o s t Franciszek, z Podzamcza — zastępca przedstawiciela małej własności ziemskiej.
7) C z o p o w s k i Antoni, z Ogrodzieńca — przedstawiciel bezrolnej ludności.
8) M a z u r Antoni, z Kwaśniowa — zastępca przedstawiciela bezrolnej ludności.

7. Olkusz:

1) K i p i ń s k i Wincenty, z Olkusza — przewodniczący i przedstawiciel wielkiej własności ziemskiej.
2) W e w e r e k Ludwik, z Olkusza — zastępca przewodniczącego i przedstawiciel bezrolnej ludności.
3) R a d ł o w s k i Karol, burmistrz — przedstawiciel miasta.
4) G u r b i e l Józef, zastępca burmistrza — zastępca przedstawiciela miasta.
5) T r o p p a u e r Majer, z Olkusza — zastępca przedstawiciela wielkiej własności ziemskiej.
6) M a l i s z e w s k i Jan, z Olkusza — przedstawiciel małej własności ziemskiej.
7) J a r n o Jan, z Olkusza — zastępca przedstawiciela małej własności ziemskiej.
8) Ż e l a s z k i e w i c z Hipolit, z Olkusza — zastępca przedstawiciela bezrolnej ludności.

8. Pilica:

1) N i e ć k o Franciszek, zastępca wójta — przewodniczący i zastępca przedstawiciela gminy.
2) J a k a c z Jan, ze Złożeńca — zastępca przewodniczącego i przedstawiciel małej własności ziemskiej.
3) K u b i c z e k Józef, wójt — przedstawiciel gminy.
4) A r k u s z e w s k i Kazimierz, z Pilicy — przedstawiciel wielkiej własności ziemskiej.
5) O j r z a n o w s k i Aleksander, z Kąpiołek — zastępca przedstawiciela wielkiej własności ziemskiej.
6) G u m u ł k a Walenty, z Biskupic — zastępca przedstawiciela małej własności ziemskiej.
7) L e s z c z y ń s k i Franciszek, z Pilicy — zastępca przedstawiciela bezrolnej ludności.
8) O b i e ż y ń s k i Edward, z Pilicy — przedstawiciel bezrolnej ludności.

9. Rabsztyn:

1) M u s i e l e w i c z Lucyan, wójt — przewodniczący i przedstawiciel gminy.

2) Figura Stanisław, z Rabsztyna — zastępca przewodniczącego i przedstawiciel małej własności ziemskiej.
3) Guzik Andrzej, zastępca wójta — zastępca przedstawiciela gminy.
4) Ziemski Mieczysław, z Rabsztyna — przedstawiciel wielkiej własności ziemskiej.
5) Mączka Jan, z Rabsztyna — zastępca przedstawiciela wielkiej własności ziemskiej.
6) Koźlik Franciszek, z Rabsztyna — zastępca przedstawiciela małej własności ziemskiej.
7) Perek Tomasz, z Rabsztyna — przedstawiciel bezrolnej ludności.
8) Mitka Tomasz, z Rabsztyna — zastępca przedstawiciela bezrolnej ludności.

10. Skała:

1) Majewski Mieczysław, wójt — przewodniczący i przedstawiciel gminy.
2) Wilk Mikołaj, ze Skały — zastępca przewodniczącego i przedstawiciel bezrolnej ludności.
3) Głowacki Wincenty, zastępca wójta — zastępca przedstawiciela gminy.
4) Bukowski Samuel, z Władysławia — przedstawiciel wielkiej własności ziemskiej.
5) Borowski Józef, z Minogi — zastępca przedstawiciela wielkiej własności ziemskiej.
6) Wółka Wincenty, ze Skały — przedstawiciel małej własności ziemskiej.
7) Srebrnicki Jakób, ze Skały — zastępca przedstawiciela małej własności ziemskiej.
8) Boroń Szczepan, ze Skały — przedstawiciel bezrolnej ludności.

11. Sławków:

1) Goniewicz Jan, wójt — przewodniczący i przedstawiciel gminy.
2) Jarosz Leon, ze Sławkowa — zastępca przewodniczącego i przedstawiciel wielkiej własności ziemskiej.
3) Ostrowski Roman, ze Sławkowa — zastępca przedstawiciela gminy.
4) Proszczek Wincenty, ze Sławkowa — zastępca przedstawiciela wielkiej własności ziemskiej.
5) Janik Antoni, ze Sławkowa — przedstawiciel małej własności ziemskiej.
6) Janik Franciszek, ze Sławkowa — zastępca przedstawiciela małej własności ziemskiej.
7) Duryński Konstanty, ze Sławkowa — przedstawiciel bezrolnej ludności.
8) Materka Franciszek, ze Sławkowa — zastępca przedstawiciela bezrolnej ludności.

12. Sułoszowa:

1) Gumowski Stanisław, z Kalinowa — przewodniczący i przedstawiciel wielkiej własności ziemskiej.
2) Żurada Maciej — zastępca przewodniczącego i zastępca przedstawiciela gminy.
3) Michalski Jan, wójt — przedstawiciel gminy.
4) Żurowski Jan, z Łazów — zastępca przedstawiciela wielkiej własności ziemskiej.
5) Kiszka Adam, ze Sułoszowej — przedstawiciel małej własności ziemskiej.
6) Szmigielski Franciszek, ze Sułoszowej — zastępca przedstawiciela małej własności ziemskiej.
7) Pasternak Jan, ze Sułoszowej — przedstawiciel bezrolnej ludności.
8) Gądek Jan, ze Sułoszowej — zastępca przedstawiciela bezrolnej ludności.

13. Wolbrom:

1) Świętochowski Ignacy, z Poręby Dzierżnej — przewodniczący i przedstawiciel wielkiej własności ziemskiej.
2) Strózik Antoni, z Kątów — zastępca przewodniczącego i przedstawiciel małej własności ziemskiej.
3) Plechowski Józef, wójt — przedstawiciel gminy.
4) Myszor Piotr, zastępca wójta — zastępca przedstawiciela gminy.
5) Nowakowski Bogumił, z Wolbromia — zastępca przedstawiciela wielkiej własności ziemskiej.
6) Wdowik Julian, z Bydlina — zastępca przedstawiciela małej własności ziemskiej.
7) Milanowski Ludwik, z Bydlina — przedstawiciel bezrolnej ludności.
8) Zgadzaj Jakób, z Wolbromia — zastępca przedstawiciela bezrolnej ludności.

14. Żarnowiec:

1) Stolarski Wojciech, wójt — przewodniczący i przedstawiciel gminy.
2) Gałczyński Stanisław, z Żarnowca — zastępca przewodniczącego i przedstawiciel bezrolnej ludności.
3) Binkiewicz Jan, zastępca wójta — zastępca przedstawiciela gminy.
4) Moes Aleksander, z Udorza — przedstawiciel wielkiej własności ziemskiej.
5) Koźlicki Bolesław, z Łanów Wielkich — zastępca przedstawiciela wielkiej własności ziemskiej.
6) Czaja Jan, z Łanów Wielkich — przedstawiciel małej własności ziemskiej.
7) Binkiewicz Roman, ze Żarnowca — zastępca przedstawiciela małej własności ziemskiej.

8) Szydłowski Franciszek, z Jeziorowa — zastępca przedstawiciela bezrolnej ludności.

53.

E. N. 1009/17 F. A.

Kary za przemytnictwo.

Boruch Kupka, Maier Rosenmann, Wolf Ehrlichmann i Symche Immerglück z Wolbromia, zostali w dniu 28. sierpnia b. r. napotkani na stacyi kolejowej w Strzemieszycach ze zbożem, które przemycali. Natychmiast ich aresztowano i odstawiono do Sądu wojskowego, który ukarał pierwszych trzech aresztem przez 2 miesiące, Immerglücka zaś aresztem przez 3 miesiące.

Podaje się to do ogólnej wiadomości z uwagą, że rozpanoszone w powiecie olkuskim przemytnictwo w najstraszniejszy sposób zagraża zaopatrzeniu ludności w najniezbędniejsze artykuły codziennego zapotrzebowania, wobec czego wszelkimi środkami zwalczane być musi. Każdy »przemytnik« karany będzie na przyszłość w sposób najsurowszy przez Sąd wojskowy.

54.

Normalna rachuba czasu.

Przypomina się, że z dniem 17. września 1917 następuje znowu normalna rachuba czasu.

O 3-ej godzinie w nocy z dnia 16. września na 17. września należy więc na wszystkich zegarach, przedewszystkiem zaś na zegarach publicznych posunąć wskazówki o jedną godzinę wstecz, to jest na godzinę 2-gą.

Podwójną godzinę dnia 17. września 1917 od 2-giej do 3-ciej przed południem (nad ranem) należy następująco oznaczyć:

Pierwszą godzinę jako 2 A, 2 A 1 minuta i t. d. do 2 A 59 minut, drugą zaś godzinę jako 2 B. 1 minuta do 2 B, 59 minut.

55.

Obrót zbożem i przetworami młynarskimi.

W wykonaniu rozporządzeń z dnia 23. czerwca 1917 Dz. rozp. Nr. 58 w sprawie krajowej Rady gospodarczej, oraz z dnia 3. lipca 1917, Dz. rozp. Nr. 59 w sprawie zajęcia zboża i przetworów młynarskich, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Normy żywnościowe.

Jako najwyższą normę zużycia na żywność wyznacza się zarówno dla producentów (§ 3 rozp. z dnia 3. lipca 1917) jak i dla uprawnionych do zaopatrzenia (§ 7 tegoż rozporządzenia) 250 gramów mąki na głowę i dzień, czyli 91¼ kg. mąki na głowę i rok, co odpowiada 114 kg. zboża na głowę i rok. Dla osób ciężko pracujących (górnicy, robotnicy fabryczni i rolni) wyznacza się podwójną normę zużycia, t. zn. 500 gramów mąki na głowę i dzień, względnie 228 kg. zboża na głowę i rok. Norma ta stosuje się jednak wyłącznie do samych robotników, nie zaś do ich rodzin. Przez ciężko pracujących robotników rolnych, rozumie się mężczyzn w wieku od lat 18, pracujących fizycznie w cudzem gospodarstwie.

Powyższe zapotrzebowanie winno być liczone na okres od dnia 1. sierpnia 1917 do 31. lipca 1918.

§ 2.

Normy paszy.

Jako najwyższą normę paszy ustanawia się:

370 kg. owsa na konia i rok zarówno dla producentów jak i dla osób uprawnionych do zaopatrzenia (nieproducentów), 370 kg. otręb rocznie na konia lub wołu, będących własnością osób uprawnionych do zaopatrzenia, nie będących producentami.

Nadto wolno zatrzymać producentowi na zużycie we własnem gospodarstwie na paszę dla inwentarza żywego:

a) pośład przy czyszczeniu zboża; nie może jednak odchodzić na pośład więcej niż 5% omłóconego zboża;

b) otręby pozostałe po zmieleniu zboża przeznaczonego na wyżywienie własne, względnie domowników;

c) wkońcu należą się producentowi od PCZ, otręby w stosunku 3 kg. za każdych 100 kg. dostarczonego żyta, pszenicy lub jęczmienia.

§ 3.

Zboże do siewu.

Jako najwyższą normę wysiewu na mórg (§ 3 rozp. z dnia 3. lipca 1917) wyznacza się 100 kg. bez względu na rodzaj zboża. Zboże pozostawione, względnie nabyte do siewu, jednak nie użyte na ten cel, podlega zajęciu i winno jako nadwyżka być sprzedane polskiej Centrali zbożowej.

Rolnicy, którzy nie posiadają potrzebnego zboża do siewu, winni postarać się u komisyi powiatowej, względnie gminnej o odpowiednie poświadczenie, na podstawie którego mogą nabyć zboże siewne w polskiej Centrali zbożowej. Centrala może dostarczyć zboża wprost ze swoich magazynów, lub też, pobrawszy zapłatę, zlecić odbiór bezpośrednio od wskazanego producenta.

Rolnikom wolno również zamienić pozostawione im zboże siewne na inne tegosamego lub innego gatunku, bądź to w P. C. Z., bądź to za jej zezwoleniem wprost u innego producenta.

Rolnikowi, który dostarcza zboża siewnego, należy się prócz ceny obowiązującej dodatek, który wynosi:

a) dla zwykłego nasienia, uzyskanego przez staranne odczyszczenie normalnego towaru targowego 2 K. za 100 kg.;

b) dla odsiewów oryginalnych odmian hodowlanych, oraz dla kwalifikowanego zboża siewnego, w obu wypadkach na podstawie atestu odnośnego Towarzystwa rolniczego 8 K. za 100 kg.

W razie dostawy zboża dla P. C. Z., może producent wymagać zapłaty powyższego dodatku tylko w takim razie, jeśli P. C. Z. żąda dostawy zboża siewnego.

§ 4.

Ceny. Wyznaczenie ilości zboża przeznaczonej do oddania oraz terminów odstawy. Komisye powiatowe i gminne.

Ceny zasadnicze unormowane w § 6 rozp. z dnia 3. lipca 1917 płacone będą:

Właścicielom większej własności, t. zn. obszaru powyżej 100 morgów za pierwsze 150 kg. ziarna z każdego morga obsianego zbożem.

Właścicielom drobnej własności, t. zn. obszaru od 4 do 100 morgów za pierwsze 100 kg. ziarna z każdego morga obsianego zbożem.

Właściciele gospodarstw karłowatych (poniżej 4 morgów) zwolnieni są od obowiązku dostawy zboża po cenach zasadniczych.

Za wszelkie ilości zboża, dostarczone po uskutecznieniu tamtych pierwszych dostaw, przy których obowiązuje cena zasadnicza, otrzymywać będzie dostawca prócz ceny, unormowanej w § 6 wyżej wymienionego rozporządzenia, dodatek w wysokości 10 K. za 100 kg.

Dla odstaw zboża wyznacza się następujące terminy:

Z każdego morga obsianego zbożem winni dostarczyć: Właściciele posiadłości większej:

do 15. października 1917 $^1/_2$ q;

do 1. stycznia 1918 $^1/_2$ q;

do 1. marca 1918 $^1/_2$ q;

do 1. maja 1918 resztę nadwyżki pozostałej po pokryciu własnego zapotrzebowania.

Właściciele posiadłości mniejszej:

do 15. października 1917 $^1/_4$ q;

do 1. stycznia 1918 $^1/_2$ q;

do 1. marca 1918 resztę nadwyżki pozostałej po pokryciu własnego zapotrzebowania.

Wyznaczenie ilości zboża, którą producent może zatrzymać na własną potrzebę, oraz ilości przeznaczonej do oddania, jest zadaniem Komisyi powiatowej, względnie gminnej. W szczególności przeprowadza to zadanie wobec właścicieli większej posiadłości komisya powiatowa, zaś wobec właścicieli mniejszej posiadłości, komisye gminne.

Komisya powiatowa, względnie gminna, ma prawo wezwania na swe zebrania producentów i żądania od nich wszelkich wyjaśnień w myśl § 4 rozp. z dn. 3. lipca 1917 r.

Komisyi przysługuje również prawo zwiedzania in gremio lub przez delegowanych w tym celu członków gospodarstw poszczególnych producentów, celem zebrania na miejscu potrzebnych dat.

Komisye mają w końcu prawo korzystania z wszelkich dat statystycznych, zebranych przez Komendę powiatową.

Członkom komisyi należy się za każdy pełny dzień urzędowania w okresie pracy nad sporządzeniem paszportów zbożowych (§ 5) dyeta dzienna, w wysokości 6 K., członkom komisyi powiatowych ponadto zwrot kosztów podróżnych. Komisya ma nadto prawo przyjmowania w miarę potrzeby płatnych funkcyonaryuszy dla prowadzenia robót kancelaryjnych. Koszta połączone z działalnością Komisyi K. R. G., sposób urzędowania komisyi określony będzie szczegółowo w instrukcyi wydanej przez Wydz. Wyk. K. R. G.

§ 5.

Paszport zbożowy.

Na podstawie zebranych dat stwierdza komisya:

a) ogólny obszar obsiewu danego gospodarstwa, ogólną ilość ludzi, oraz inwentarzy do danego gospodarstwa należących, oraz ogólną przypuszczalną ilość wyprodukowanego zboża;

b) ilość zboża, przeznaczonego na pokrycie własnej potrzeby gospodarstwa według norm podanych w § 1—3;

c) tę część powyższej ilości, która może być zmieloną.

UWAGA: W paszporcie zbożowym, wydanym producentowi wpisuje się jako ilość dozwoloną do zmielenia tyle tylko, ile wypada na producenta, jego rodzinę i domowników, ilości natomiast dozwolone do zmielenia służbie producenta pobierającej ordynaryę, wpisywane będą do książek kontroli zużycia, wydawane osobno każdemu ze służących.

d) ilość zboża, którą producent będzie miał do oddania dla P. C. Z.;

e) tę część powyższej ilości, za którą należy się tylko cena zasadnicza, unormowana w § 6 rozp. z dnia 3. lipca 1917;

f) terminy, w których odstawa zboża wymienionego w punkcie d (i e) winna być uskuteczniona, oraz

magazyn odbiorczy, względnie stacyę kolejową, do której producent ma zboże odstawić. Wszystkie te daty zamieszcza komisya w paszporcie zbożowym.

Komisya wydaje również książki kontroli zużycia mieszkającej na wsi ludności bezrolnej, oraz służbie, pobierającej ordynaryę, wymieniając w nich ilość zboża, do jakiej właściciel tego paszportu ma prawo i podając źródło, z którego ma je otrzymać (Magazyn P. C. Z. lub spichrz chlebodawcy).

Paszport otrzymuje do ręki producent. Od orzeczenia zawartego w paszporcie może producent wnieść rekurs do komisyi, która zostanie przy K. R. G. utworzoną na podstawie osobnego zarządzenia.

Rekurs nie wstrzymuje wykonania odstaw, przepisanych paszportem zbożowym. Wszystkie dane, zawarte w paszporcie, wciąga komisya do osobnego wykazu ogólnego, który niezwłocznie po zestawieniu go dla każdej miejscowości (folwarku, wsi lub osady) przesyła się w kopii do filii powiatowej P. C. Z. Komisya sporządza również oddzielne wykazy mieszkającej na wsi ludności bezrolnej, która ma prawo do nabycia zboża z magazynów P. C. Z.

Kierownik filii P. C. Z. rozdziela wyciągi z tych wykazów lub ich odpisy między poszczególnych zastępców P. C. Z. stosownie do okręgów, w których mają uskutecznić odbiór zboża.

§ 6.

Odbiór zboża zastępcy P. C. Z. Potwierdzenie odstaw.

Do odbioru zboża uprawnieni są wyłącznie zastępcy Polskiej Centrali Zbożowej. Zastępcami mogą być urzędnicy P. C. Z., spółki rolne, firmy handlowe, młyny i t. d.

Zastępców mianuje dyrekcya P. C. Z. lub z jej upoważnienia Kierownik filii i zaopatruje ich odpowiedniemi legitymacyami. Legitymacye te muszą posiadać pieczątkę P. C. Z. i podpis dyrektora Centrali, względnie kierownika filii, oraz fotografię i podpis właściciela legitymacyi, nadto muszą być w niej wymienione rodzaje produktów, do których kupna legitymacya daje prawo, oraz okręg, na którego obszar uprawnienie się rozciąga. Każdy zastępca P. C. Z. winien przed rozpoczęciem czynności zgłosić się w odnośnej Komendzie powiatowej i przedłożyć swą legitymacyę do zatwierdzenia.

Przy odstawie zboża winien zastępca potwierdzić dostawcy odbiór w paszporcie zbożowym i równocześnie wciągnąć dostawę do znajdującego się u niego wykazu.

Do paszportu, względnie wykazu odstaw zaciąga zastępca P. C. Z. także ilość zboża, wydanego wprost przez producenta na zlecenie P. C. Z. (3. 14 a, 15 b).

§ 7.

Odstawa, podwody.

Producent winien w zasadzie dokonać odstawy zboża do miejsca odbioru własnemi furmankami. Jeśli miejsce odbioru leży dalej niż 7 km. od miejsca produkcyi, w takim razie należy mu się za każdy dalszy kilometr wynagrodzenie w wysokości 30 hal. od 100 kg.

UWAGA: Za podstawę obliczenia odległości bierze się dla właścicieli większej własności spichrz, dla właścicieli mniejszej własności środek danej wsi, bez względu na miejsce zamieszkania danego producenta. Przestrzeni poniżej $1/2$ km. nie uwzględnia się. Powyżej $1/2$ km. liczy się za pełny kilometr. W każdym magazynie odbiorczym winien znajdować się wykaz odległości poszczególnych miejscowości danego okręgu od magazynu, zatwierdzony przez Komendę powiatową.

Jeśli producent nie jest w możności dokonania odstawy własnemi furmankami w przepisanym terminie, w takim razie winien zgłosić to na czas komisyi, która mu wystawiła paszport zbożowy. Komisya zwróci się do Komendy powiatowej o dostarczenie potrzebnej ilości podwód w drodze przymusowej.

Za podwody, dostarczone do odstawy zboża należy się od każdych 100 kg. wynagrodzenie w kwocie 30 hal. za kilometr. Wynagrodzenie za podwody wypłaci magazyn odbierający, przyczem, jeśli odstawy dokonano furmankami nie należącymi do producenta, potrąca mu się przy wypłacie za zboże tyle, ile kosztował przewóz na odległość, na którą producent obowiązany był odstawić bezpłatnie (ustęp I. niniejszego §).

O podwody potrzebne do przewozu zboża z magazynów odbiorczych do stacyi kolejowej lub do magazynów rządowych, winien odnośny zastępca P. C. Z. zwrócić się do Komendy powiatowej, która zarządzi dostarczenie potrzebnych podwód za powyżej oznaczonym wynagrodzeniem, płatnem przez P. C. Z.

§ 8.

Legitymacye dla transportu kołowego.

Jako legitymacyę dla transportu kołowego zboża lub przetworów młynarskich przy odstawie do magazynu odbiorczego lub przy przewozie zboża przeznaczonego do zmielenia na własną potrzebę producenta, służy paszport zbożowy.

We wszystkich innych wypadkach może się przewóz odbywać tylko na podstawie poświadczenia, wydanego przez zastępcę P. C. Z.

§ 9.

Transport koleją i statkiem w obrębie J. G. W.

Transport kolejowy zboża i produktów młynarskich przesyłanych przez P. C. Z., może się odbywać tylko na podstawie numerowanych listów przewozowych, zaopatrzonych pieczątką i podpisem dyrektora. Transporta przeznaczone dla Zarządu wojskowego nadawane będą na podstawie wojskowych listów przewozowych, wystawionych przez J. G. W.

Transport statkiem (galarami) odbywa się na podstawie legitymacyi transportowej, wydanej przez dyrekcyę P. C. Z., opatrzonej pieczątką i podpisem dyrektora.

§ 10.

Rozdział zboża i produktów młynarskich.

Rozdział zboża nabytego przez P. C. Z., jakoteż produktów młynarskich odbywa się na podstawie planu rozdzielczego ułożonego przez Wydział wykonawczy Kraj. Rady gosp. a zatwierdzonego przez c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe.

Z wyjątkiem owsa, zboża przeznaczonego na sprzedaż do siewu lub do przeróbki w celach przemysłowych, jakoteż części zboża, którego dostawę w ziarnie zastrzeże sobie Zarząd wojskowy, winno być w zasadzie wszystko zboże zmielone w własnym Zarządzie P. C. Z. i dostarczone odbiorcom w formie mąki i kaszy, względnie otręb.

§ 11.

Normy przemiału. Wynagrodzenia za zmielenie.

Przy przemiale pszenicy lub żyta na mąkę musi być ze 100 kg. zboża uzyskanych conajmniej 80 kg. mąki, zaś przy przemiale jęczmienia conajmniej 68 kg. mąki lub kaszy.

Na rozkurz liczone być mogą najwyżej 4% zboża.

Oszczędności na przyznanych 4% rozkurzu, osiągnięte przy przestrzeganiu zresztą obowiązujących przepisów co do przemiału zboża, są własnością młyna, mogą być jednak sprzedane tylko P. C. Z. Za zmielenie 100 kg. zboża wyznacza się wynagrodzenie w kwocie:

6 K. przy przemiale na mąkę pytlową;
4 K. przy przemiale na mąkę razową;
8 K. przy przemiale na kaszę.

Z powyższego wynagrodzenia otrzyma jednak młynarz tylko 5 K. za mąkę pytlową, 3 K. 50 h. za razówkę a 7 K. za kaszę, zaś pozostałe 1 K. przy mące pytlowej lub kaszy, a 50 hal. przy razówce, przeznaczone zostaną na fundusz dyspozycyjny K. R. G., który użyty zostanie na odszkodowania dla młynów zamkniętych. Pieniądze niezużyte na ten cel rozdzielone zostaną między młyny pracujące w stosunku do ilości zmielonego przez nie zboża.

§ 12.

Młyny.

Pozwolenia na otwarcie młynów udziela Komenda powiatowa na wniosek Wydziału wyk. Kraj. Rady gospodarczej. Celem uzyskania tego pozwolenia, winni właściciele młynów zgłosić się pisemnie u kierownika powiatowego filii P. C. Z. z podaniem: dokładnego adresu, siły popędowej, poruszającej młyn, ilości kamieni, względnie walców, oraz dziennej normalnej wydatności pracy.

Kierownik filii przedłoży to podanie, po zaopatrzeniu ich odpowiednimi uwagami Wydziałowi wykonawczej K. R. G. za pośrednictwem dyrekcyi P. C. Z. do rozpatrzenia.

Młyny, które uzyskają pozwolenie na puszczenie ich w ruch, podzielone zostaną na:

a) młyny gospodarskie, przeznaczone do przemielenia tego zboża, które producenci uprawnieni są zostawić sobie na własne potrzeby, dla swojej służby i czeladzi, lub tego zboża, które mają prawo mleć bezrolni mieszkańcy wsi i osad (§ 14).

Każdy z tych młynów obowiązany prowadzić dziennik, w którym się zapisuje nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza dowiezionego zboża, względnie jego paszportu zbożowego (książki kontroli zużycia, ilość i rodzaj zboża, uzyskane z niego produkty i dzień ich wydania).

Przemiał dozwolony jest tylko za okazaniem paszportu zbożowego (książki kontroli zużycia), w którym zapisuje się ilość i rodzaj zmielonego zboża, oraz dzień wydania uzyskanych cen produktów.

b) młyny kontraktowe przeznaczone do przemielenia zboża zakupionego przez P. C. Z. Młyny takie mogą działać ewentualnie w charakterze zastępców P. C. Z. i mogą mleć zboże albo za stałem wynagrodzeniem od centnara metrycznego, lub też kupować zboże i sprzedawać mąkę po stale oznaczonej cenie. Młyny kontraktowe winny prowadzić dokładne zapiski dzienne w księgach, wykazując przychód i rozchód, oraz rodzaj zboża, względnie przetworów młynarskich, jakoteż każdoczesny zapas tychże.

Młyny działające w charakterze zastępców P. C. Z. obowiązane są ponadto do prowadzenia ksiąg, przepisanych dla tychże zastępców.

P. C. Z. ma prawo umieszczać stale lub przejściowo w młynach zarówno gospodarskich jak i w kontraktowych swoich urzędników i powierzać im kontrolę tych młynów pod każdym względem, w szczególności

zaś prowadzenie ksiąg i wypełnianie odnośnych dat w paszportach zbożowych.

§ 13.

Pokrycie zapotrzebowąnia Zarządu armii.

Zboże, względnie produkta młynarskie, przeznaczone według planu rozdzielczego (§ 10) na pokrycie zapotrzebowania armii, odbierać będzie od P. C. Z. referent rolniczy Komendy powiatowej, względnie jego organa pomocnicze.

§ 14.

Zaopatrzenie ludności nierolniczej.

Rozdział zboża, względnie produktów młynarskich, przeznaczonych na pokrycie zaopatrzenia ludności uprawnionej do zaopatrzenia (nieproducentów) może się odbywać:

a) przez dostarczenie zboża i przetworów młynarskich Komitetom aprowizacyjnym;

b) przez bezpośrednią sprzedaż konsumentom w sklepach i składach założonych przez P. C. Z.;

c) przez udzielenie ludności uprawnionej do zaopatrzenia pozwolenia na odbiór zboża opłaconego w filii P. C. Z. wprost od producentów i przemiał tegoż w młynach gospodarskich. Ten ostatni sposób może być stosowany tylko do ludności nierolnej, mieszkającej na wsi.

§ 15.

Przeróbka zboża w celach przemysłowych.

Przeróbka zboża w celach przemysłowych dozwoloną jest tylko za pisemnem zezwoleniem, udzielonem danemu przedsiębiorstwu przez c. i k. J. G. W.

O ileby istniał zamiar puszczenia w ruch poszczególnych gałęzi przemysłu, przerabiającego zboże, zostanie to zawczasu ogłoszone, z wezwaniem przedsiębiorców do wniesienia stosownych podań. Dopóki to nie nastąpi, jest wnoszenie wszelkich podań w tej sprawie bezcelowem.

Dostarczenie zboża, przeznaczonego na przeróbkę w celach przemysłowych jest zadaniem P. C. Z., która może:

a) dostarczyć tego zboża ze swych składów, albo

b) po pobraniu należności za zboże udzielić zezwolenia na odbiór tegoż wprost od producenta.

§ 16.

Ceny sprzedaży zboża i przetworów młynarskich.

Ceny, po których P. C. Z. winna sprzedawać zboże, oraz przetwory młynarskie, ustanowione zostaną osobnem zarządzeniem, wydanem na podstawie uchwały Krajowej Rady gospodarczej z uwzględnieniem kalkulacyi cen, przedłożonej przez Dyrekcyę P. C. Z.

§ 17.

Środki kontrolne.

Dopilnowanie wykonania wszystkich powyższych zarządzeń, w szczególności nadzór nad działalnością powiatowych filii P. C. Z., oraz komisyi powiatowych i gminnych, poleci Komenda powiatowa referentowi rolniczemu, oraz przydzielonym mu organom pomocniczym (inspektorom zbożowym).

W szczególności jest ich zadaniem:

a) pobieranie i kontrolowanie *prac komisyi powiatowych i gminnych* przy zbieraniu dat odnoszących się do powierzchni zajętej pod uprawę poszczególnych roślin, przy szacowaniu wysokości plonów, przy obliczeniu ilości produktów, które producent ma prawo zatrzymać na pokrycie własnego zapotrzebowania, przy wystawieniu paszportów zbożowych, przy udzielaniu poświadczeń uprawniających do odbioru zboża (§ 3, 14 a, 15 b) i t. d.;

b) pobieranie i kontrolowanie pod każdym względem *działalności* administracyjnej i handlowej odnośnej *filii* P. C. Z., w szczególności ułatwienie odstawy nabytych produktów furmankami, koleją czy statkiem, kontrolowanie przemiału i rozdziału nabytych produktów;

c) kontrolowanie *producentów* co do prawdziwości dat, podanych komisyom jak i co do wypełnienia obowiązków dostawy wobec P. C. Z. Zarządzenie w razie potrzeby, w *porozumieniu* z kierownikiem filii P. C. Z. i komisyą powiatową, względnie gminną potrzebnych *środków przymusowych* (§ 18).

Dla spełnienia tych zadań przysługuje referentowi rolniczemu, względnie wyznaczonym przezeń siłom pomocniczym prawo:

a) *uczestniczenia w zebraniach i czynnościach urzędowych* komisyi powiatowej i komisyi gminnych;

b) *prawo wglądu w księgi i zapiski* zastępców P. C. Z. młynów, producentów i komitetów aprowizacyjnych, oraz sklepów trudniących się sprzedażą zboża, względnie mąki;

c) *prawo kontrolowania magazynów* i składów P. C. Z., zabudowań gospodarskich producentów, oraz sklepów trudniących się sprzedażą zboża lub przetworów młynarskich.

§ 18.

Środki przymusowe.

Jeżeli producent wzbrania się przed odstawą zboża lub nie odstawi go z uwzględnieniem ustępu III. § 7

w terminie, przepisanym mu w paszporcie zbożowym, wówczas winien zastępca, któremu powierzono zakupno zboża w odnośnym okręgu zgłosić to u kierownika filii, który zwróci się do odnośnej Komendy powiatowej o zarządzenie środków przymusowych.

Za zboże dostarczone w drodze przymusowej, winna P. C. Z. w każdym razie zapłacić pełną cenę odbioru. Z ceny tej należy się jednak producentowi w zasadzie tylko połowa. Co do drugiej połowy, orzeknie Komenda powiatowa czy:

a) ma być również wypłaconą producentowi, czy też

b) ma być w części lub w całości uznana za przepadłą i użytą na cele wyżywienia ubogiej ludności.

Orzeczenie pod a) wyda Komenda w tych wypadkach, gdzie ze strony producenta nie zachodziła zła wola, lecz tylko brak środków potrzebnych do wykonania odstawy; orzeczenie pod b) w tych wypadkach, w których stwierdzoną została zła wola producenta.

Od orzeczenia Komendy przysługuje producentowi prawo rekursu do J. G. W. Rekurs ten winien być wniesiony za pośrednictwem miejscowej komisyi powiatowej lub gminnej, która ze swemi uwagami przesyła go J. G. W.

§ 19.

Pouczanie o środkach karnych.

Karom, przewidzianym w § 10 rozp. z dnia 3. lipca 1917, Dz. rozp. Nr. 59, podlega w szczególności:

1) kto rozmyślnie ukrywa lub zataja, względnie uszkadza, niszczy, usuwa, albo też bez pozwolenia przerabia, miele, zużywa, spasa, kupuje lub sprzedaje zapasy zboża lub produktów młynarskich będących w jego posiadaniu lub w przechowaniu u niego;

2) kto rozmyślnie zużywa na inne cele zapasy zboża, pozostawione mu, względnie nabyte przez niego jako nasienie;

3) kto nabywa zapasy zboża lub przetworów młynarskich od osób nie mających uprawnienia do ich sprzedaży lub kupuje je, nie mając do tego upoważnienia;

4) zastępca P. C. Z., który przy kupnie, względnie sprzedaży zboża i przetworów młynarskich przekroczy zobowiązanie, nałożone nań rozporządzeniami i przepisami władzy;

5) młynarz lub ustanowiony przez P. C. Z. dozorca młyna, który nie przestrzega obowiązujących go przepisów. S u r o w s z e k a r y przewidziane są za przekroczenie § 2 rozporządzenia z dnia 21. lutego 1917 r., Dz. rozp. Nr. 29 dotyczącego środków karnych przeciw podbijaniu cen i naruszaniu obowiązków dostawy.

Odnośne postanowienie karne brzmi:

Kto zapasy, których nie potrzebuje do wyżywienia swoich domowników, na zasiew, paszę dla bydła lub dla prowadzenia własnego przedsiębiorstwa rolnego lub przemysłowego (§ 5 rozporządzenia Najwyższego Wodza Armii Nr. 61 z dnia 11. czerwca 1916, dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych) zataja z naruszeniem obowiązku zgłoszenia lub udzielenia wyjaśnienia, albo usuwa je przed zajęciem lub oddaniem, popełnia zbrodnię i będzie karany więzieniem do dwóch lat. Obok aresztu nałożyć można grzywnę do dwudziestu tysięcy koron.

Przedmioty, przez których kupno lub sprzedaż naruszono niniejsze zarządzenia, tudzież cena kupna za nie ulegają w myśl § 11 rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916 Dz. rozp. Nr. 61, konfiskacie i będą użyte przez Komendę powiatową dla wyżywienia ludności.

Olkusz, dnia 1. sierpnia 1917.

56.

L. A. Nr. 2054.

Oferowanie produktów zajętych przez c. i k. Zarząd wojskowy.

Na mocy rozporządzenia W. J. G. w Lublinie z dnia 21. sierpnia 1917, do I. W. S. 80219/17, zarządza się:

Oferty do sprzedaży zajętych przez Zarząd wojskowy produktów jak:

z b o ż a, p r o d u k t ó w m ą c z n y c h, s t r ą c z k o w y c h, n a s i o n, k a r t o f l i i t. p.
bez względu na to, czy oferujący jest właścicielem tych produktów, czy też reflektuje dopiero na kupno i ewentualną sprzedaż takowych, podlega karze jako przekroczenie odnośnych rozporządzeń i w przyszłości ścigany będzie s ą d o w n i e.

Olkusz, dnia. 27. sierpnia 1917.

57.

L. A. Nr. 2058.

Przemielanie zboża dla własnego użytku.

Na mocy rozporządzenia W. J. G. w Lublinie z dnia 23. sierpnia b. r. I. W. S. 81928/17, zarządza się:

Przemielanie zboża przez producentów we własnych młynach tak motorowych jak i w wiatrakach, nietylko w celu sprzedaży, ale i dla własnego użytku, jest wzbronione.

Przemielanie zboża na żarnach, używanych w gospodarstwach wiejskich nie podlega temu rozporządzeniu.

Właścicielom młynów, którzy mają zezwolenie na przemielanie zboża dla producentów, nie wolno przemielać w porze nocnej. Młyny te mają być czynne w porze zimowej, t. j. od 15. października 1917 r. do 15. marca 1918 roku od godziny 7-ej rano do godz. 8-ej wieczór, zaś w porze letniej od godz. 5-ej rano do godz. 9 i pół wieczór.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą surowo karane.

Olkusz, dnia 27. sierpnia 1917.

58.

L. A. Nr. 1974.

Handel prosem, hreczką, ziarnem strączkowem oraz innemi nasionami, reguły handlowe dla P. C. R.

1. Prawo zakupywania przez P. C. R.

Kupno i sprzedaż ziemiopłodów wymienionych w § 1 pomienionego rozporządzenia powierza się P. Centrali Rolniczej w Lublinie. Wszelkie legitymacye dla zakupna powyższych płodów wystawione przez inne władze, tracą tem samem swą ważność. Natomiast jest P. C. R. zobowiązana objąć umowy z producentami przez J. G. W., już zawarte w sprawie dostawy nasion warzywnych.

2. Zastępcy P. C. R.

P. C. R. jest uprawnioną do ustanawiania swoich zastępców do zakupywania i sprzedaży wyżej wymienionych płodów. Każdy zastępca otrzymuje legitymacyę, wystawioną przez P. C. R. a zaopatrzoną w podpis komisarza rządowego. Legitymacyę tę ma przed rozpoczęciem swej czynności handlowej przedłożyć do zawizowania tej Komendzie powiatowej, w której obrębie ma jako zastępca działać.

3. Legitymacye transportowe.

Każdy zastępca P. C. R. otrzymuje od niej legitymacye transportowe w formie książki z kartkami do kalkowania bieżąco numerowanemi. W książkę tę wpisuje każdą zawartą umowę kupna, względnie sprzedaży. Kopia umowy pozostaje w książce, oryginał służy jako legitymacya dla transportu kołowego aż do miejsca odbioru (Magazyn odbiorczy, stacya załadowcza), a to bez względu na to, czy miejsce to leży w tym samym, czy w innym powiecie. Legitymacye wydane stronom mają być przez nie po oddaniu, względnie odbiorze towaru, zastępcy P. C. R. zwrócone.

4. Transport koleją i statkiem w obrębie J. G. W.

Transport kolejowy produktów przesyłanych przez P. C. R. może się odbywać tylko na podstawie numerowanych listów przewozowych, zaopatrzonych pieczątką i podpisem dyrektora. Transporta przeznaczone dla zarządu wojskowego nadawane będą na podstawie wojskowych listów przewoźnych, wystawionych przez J. G. W. Transport statkiem (galarami) odbywa się na podstawie legitymacyi transportowej, wydanej przez dyrekcyę P. C. R., opatrzonej pieczątką i podpisem dyrektora.

5. Ceny zakupu.

Jako ceny zakupu, które mają być płacone producentom przez P. C. R., ustanawia się:

p r o s o 80 ośmdziesiąt K. —;
h r e c z k a 70 siedmdziesiąt K. —;
w y k a 70 siedmdziesiąt K. —;
b o b i k 80 ośmdziesiąt K. —;
ł u b i n 50 pięćdziesiąt K. —.

Powyższe ceny rozumieją się za 100 kg. czystego, suchego zdatnego na nasienie towaru (loco) najbliższe miejsce odbioru, t. j. magazyn P. C. R. lub stacya załadowcza.

Jeżeli towar nie jest jakościowo pełno wartościowym, to cena może uledz redukcyi procentowej podług utartych zwyczajów handlowych.

Ustanowienie cen wszelkich innych płodów i nasion, których kupno i sprzedaż powierzono P. C. R., a których cen nie wymieniono powyżej, pozostawia się na razie swobodnemu porozumieniu pomiędzy producentami a P. C. R.

6. Ceny sprzedaży.

Ceny maksymalne, po których płody i nasiona wolno P. C. R. sprzedawać, wynoszą:

a) tych płodów, których ceny zakupu w punkcie 5 ustanowiono, oblicza się cenę sprzedaży przez dodanie do ceny odbiorczej danego płodu loco miejsce odbioru kwoty szesnaście koron;

Cena sprzedaży rozumie się bez worka, franco wagon, stacya załadowania.

W różnicy ceny sprzedaży i ceny zakupu ma się znaleźć dla P. C. R. pokrycie kosztów zarządu, manipulacyi, magazynowania, przewozu, ubezpieczenia i oprocentowanie kapitału, oraz zysku kupieckiego. Powyższe wyznaczenie różnicy ceny sprzedaży i kupna ważnem jest na razie na przeciąg dwóch miesięcy. Po upływie tego czasu zostanie ponownie uregulowanem na podstawie bilansu surowego za ten okres sporządzić się mającego.

b) regulatorem ceny sprzedaży tych płodów i nasion, dla których w punkcie 5 cen zakupu nie ustanowiono, jest chwilowa konjunktura handlowa P. C. R. ma ceny sprzedaży tych płodów w ten sposób ustanawiać, aby zysk brutto przeciętnie 15% nie przekraczał.

7. Pokrycie zapotrzabowania nasion.

Rolnicy, którzy zamierzają swe potrzeby nasion będących w obrocie handlowym P. C. R. pokryć przez zakupno, mają swe zapotrzebowanie zgłosić P. C. R. najdalej do końca stycznia 1918.

8. Plan podziału.

Podział zapasów zbóż strączkowych, prosa, hreczki, oraz innych nasion zakupić się mających przez P. C. R. na odpowiednie ilości dla pokrycia zapotrzebowania nasion dla gospodarstw wojskowych, dla gospodarstw prywatnych w kraju, dla celów aprowizacyi ludności, oraz decyzyi co do zużytkowania nadmiaru pozostającego po pokryciu wyżej wymienionych potrzeb, ma nastąpić na podstawie planu, który ma wypracować K. R. G., a który podlega zatwierdzeniu przez J. G. W.

9. Fundusz rezerwowy.

P. C. R. tworzy fundusz rezerwowy po myśli artykułu VII. rozporządzenia o K. R. G., przeznaczając 4% kwoty wynoszącej wartość sprzedanego towaru.

Czystym zyskiem P. C. R. dysponuje. K. R. G. na cele rolnicze kulturalne kraju.

Olkusz, dnia 15. sierpnia 1917.

59.

L. A. Nr. 1954.

Zajęcie ziemniaków.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 22. czerwca 1917, Nr. 57 Dz. rozp., względnie rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916 r., Nr. 61 Dz. rozp. dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych, oraz w przeprowadzeniu rozporządzenia z dnia 23. czerwca 1917 r., Nr. 58 Dz. rozp. dotyczącego Kraj. Rady Gospodarczej, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zajęcie.

Ziemniaki pochodzące ze zbioru roku 1917 zajmuje się na rzecz Zarządu wojskowego.

§ 2.

Skutki zajęcia.

Następstwem zajęcia jest, że przeróbka, zużytkowanie na żywność i karmę, jakoteż sprzedaż, względnie kupno zajętych ziemniaków jest zabronionem, o ile w tym rozporządzeniu lub też zapomocą osobnych przepisów nie zostaną wydane inne zarządzenia.

Interesa, zawarte wbrew zakazowi są nieważne, również jak i umowy, zawarte przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia (§ 11 i 12 rozp. z dnia 11. czerwca 1916, Nr. 61 Dz. rozp.).

§ 3.

Wyjątki.

Zajęciu nie podlegają ziemniaki, potrzebne producentowi:

a) jako nasienie w jego własnem gospodarstwie;

b) do wyżywienia własnego, oraz dla domowników, oficyalistów i czeladzi;

c) na wykarmienie inwentarza żywego, należącego do producenta, jego domowników, oficyalistów i czeladzi, a to w granicach norm maksymalnych, przepisanych osobnemi zarządzeniami.

§ 4.

Obowiązek zgłoszenia.

Właściciel ziemniaków, zajętych na mocy § 1 obowiązany jest, na wezwanie Komendy powiatowej lub organów do tego ustanowionych, zgłosić zapasy tychże z podaniem ilości i miejsca przechowania.

§ 5.

Ustalenie ilości ziemniaków, mających się pozostawić producentom jakoteż podlegającej obowiązkowi oddania.

Producent obowiązany jest do oddania wszelkich zajętych zapasów ziemniaków z zachowaniem przepisanych terminów.

Zapasy te w obrębie c. i k. Jen. Gub. Wojsk. z wyjątkiem powiatów: chełmskiego, hrubieszowskiego i tomaszowskiego, odbierze w myśl art. VII. rozp. z dnia 23. czerwca 1917 r., L. rozp. Nr. 58 dotyczącego Krajowej Rady Gospodarczej — Polska Centrala zbożowa.

Do ustalenia ilości ziemniaków, która ma być pozostawiona producentowi w myśl § 3, oraz ilości, która ma być oddaną, powołaną jest komisya powiatowa, względnie gminna.

Komisya ta wpisuje ustalone ilości oraz przepisane terminy odstawy do paszportu zbożowego (art. VIII. i IX. rozp. z dnia 23. czerwca 1917, Dz. rozp. Nr. 58). Sposób odbioru zapasow zajętych w powiatach: chełmskim, hrubieszowskim i tomaszowskim, ustalony zostanie osobnemi zarządzeniami.

§ 6.

Ceny odbioru.

Za ziemniaki, oddane przez producenta, płacić się będzie następujące ceny:

do 1. września 1917 za wczesne ziemniaki stołowe . . . . 38 K.
od 1. września do 15. października 1917 . . . 16 K.
od 15. października 1917 do 1. marca 1918 . . . 12 K.
od 1. marca 1918 . . . 16 K.

Ceny powyższe rozumieją się za 100 kg. netto, loco stacya załadowcza lub magazyn odbiorczy i odnoszą się do towaru zdrowego, wolnego od ziemi.

Strącenia z powyższych cen, do jakich odbiorca jest uprawniony z tytułu zanieczyszczenia ziemią lub nieodpowiedniej jakości, ustalone zostaną osobnemi zarządzeniami. Jeśli oddalenie miejsca odbioru od miejsca produkcyi wynosi więcej niż 7 km., w takim razie należy się producentowi prócz powyższej ceny wynagrodzenie za dowóz, którego wysokość oznaczona zostanie osobnemi zarządzeniami. Przy odstawie wczesnych ziemniaków stołowych w miesiącu sierpniu po cenie 38 K. za 100 kg. nie należy się producentowi żadne wynagrodzenie za dowóz. Za reprodukcyę oryginalnych odmian hodowlanych, przeznaczone na n a s i e n i e i opatrzone atestem Tow. rolniczego, należy się dodatek od 3 do 6 K. za 100 kg., zależnie od umowy.

§ 7.

Środki przymusowe.

Jeśli właściciel ziemniaków, zajętych na mocy § 1 nie odda tychże w ilości w terminach przepisanych mu przez komisyę w paszporcie zbożowym, wówczas może Komenda zarządzić odbiór tychże w drodze przymusowej. W takim razie mogą być ceny odbioru, unormowane w § 6 obniżone aż do połowy.

§ 8.

Postanowienia karne.

Przekroczenia powyższego rozporządzenia lub przepisów wydanych na jego podstawie, ulegają przewidzianym w § 20 rozp. z dnia 11. czerwca 1916 roku, Nr. 61 Dz. rozp., dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych karom pieniężnym albo aresztu. Do prowadzenia śledztwa i karania czynów karygodnych przewidzianych w tym rozp., właściwym jest w myśl § 4 rozp. z dnia 21. lutego 1917, Nr. 29 Dz. rozp. Sąd Komendy powiatowej w sądowem postępowaniu polowem.

§ 9.

Termin wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Olkusz, dnia 13. sierpnia 1917.

60.

L. A. Nr. 1954/I.

Obrót ziemniakami.

W wykonaniu rozporządzenia z dnia 13. sierpnia 1917 dotyczącego zajęcia ziemniaków, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Normy żywnościowe.

Jako najwyższą normę zużycia na ż y w n o ś ć wyznacza się:

a) dla producentów, ich domowników i służby oraz dla wszelkich robotników ciężko pracujących, 1 kg. z i e m n i a k ó w n a g ł o w ę i 1 d z i e ń;

b) dla innych uprawnionych do zaopatrzenia (nieproducentów) 400 gr. na głowę i 1 dzień.

§ 2.

Normy paszy.

Jako najwyższą normę żywienia dla inwentarzy wyznacza się na przeciąg roku po 10 cent. metr. na k o n i a w wieku powyżej 2 lat, sztukę b y d ł a r o g a t e g o powyżej 6 miesięcy i ś w i n i e powyżej 3 miesięcy. Zapotrzebowanie sztuk młodszych musi być pokryte z ilości pozostawionych na podstawie powyższych norm dla starszych sztuk.

§ 3.

Ziemnieki na nasienie.

Jako n a s i e n i e wolno zużyć najwyżej 12 c e n t n a r ó w m e t r z i e m n i a k ó w n a m o r g ę. Ziemniaki pozostawione, względnie nabyte jako nasienie, a nie zużyte na ten cel, podlegają zajęciu i winny być jako nadwyżka sprzedane P. C. Z.

Zaopatrzenie w nasienie rolników nie posiadających tegoż, ewentualna zamiana odbywa się w sposób przewidziany w § 3 zarządzeń wykonawczych w sprawie obrotu zbożem (W. S. 78600).

§ 4.

Wyznaczenie ilości ziemniaków przeznaczonych do oddania. Terminy oddania.

Wyznaczenie ilości ziemniaków, które producent ma prawo zatrzymać na pokrycie własnych potrzeb, oraz tych ilości, które winien oddać P. C. Z., jest zadaniem komisyi powiatowych, względnie gminnych, przyczem znajdują zastosowanie postanowienia, wydane dla tych komisyi w zarządzeniach wykonawczych, dotyczących obrotu zbożem (W. S. Nr. 78600). Z ilości wyznaczonej do oddania winni producenci oddać:

do 15. października 1917 conajmniej $^1/_5$ część (20%);

do 15. grudnia 1917 conajmniej dalsze $^2/_5$ części (40%);

do 15. kwietnia 1918 conajmniej dalszą $^1/_5$ część (20%);

do 1. czerwca 1918 ostatnią $^1/_5$ część (20%), oraz resztę nadwyżki pozostałej po pokryciu własnego zapotrzebowania. Podczas mrozów wolno producentowi odstawić ziemniaki tylko na wyraźne żądanie odbiorcy.

§ 5.

Odbiór ziemniaków. Odstawa. Dowóz.

Do odbioru ziemniaków uprawnieni są w obrębie J. G. W. z wyjątkiem powiatów chełmskiego, hrubieszowskiego i tomaszowskiego, co do których wydane zostaną osobne zarządzenia, wyłącznie zastępcy P. C. Z. opatrzeni w odpowiednie legitymacye, którzy potwierdzają dostawcy odbiór w paszporcie zbożowym i wciągają dostawę do swych wykazów.

Producent winien w zasadzie dokonać odstawy do miejsca odbioru własnemi furmankami. Jeśli miejsce odbioru leży dalej niż na 7 km. od miejsca produkcyi, w takim razie należy mu się za każdy dalszy kilometr wynagrodzenie w wysokości 30 hal. od 100 kg. Przy dostawie wczesnych stołowych ziemniaków w miesiącu sierpniu po cenie 38 K. za 100 kg. nie należy się dostawcy żadne wynagrodzenie za odstawę, gdyż cenę tę należy rozumieć loco stacya kolei bez względu na odległość od miejsca produkcyi.

Wszelkie postanowienia, odnoszące się do odstawy zboża zawarte w § 7 zarządzeń wykonawczych w sprawie obrotu zbożem, znajdują odpowiednie zastosowanie także do odstawy ziemniaków.

§ 6.

Potrącenia z ceny.

Dla wyrównania różnicy na wadze wynikłej ze z a n i e c z y s z c z e n i a z i e m i ą, liczonych będzie przy odstawie 103 kg. ziemniaków normalnie ziemią zanieczyszczonych za 100 kg. Jeśliby zanieczyszczenie ziemią wynosiło więcej niż 3%, w takim razie przysługuje odbiorcy prawo do odpowiednio większych potrąceń, a to na podstawie ugody z dostawcą; gdyby zaś ta nie doszły do skutku, na podstawie próby przeprowadzonej na miejscu przy odbiorze.

Za ziemniaki, które wskutek uszkodzenia, nadgnicia, nadmarznięcia i t. p. nie posiadają pełnej wartości użytkowej, należy się tylko cena odpowiadająca rzeczywistej wartości użytkowej takich ziemniaków.

§ 7.

Legitymacye transportowa.

Przy przewozie ziemniaków obowiązują legitymacye transportowe, przewidziane dla przewozu zboża w § 8 i 9 zarządzeń wykonawczych w sprawie obrotu zbożem (W. S. Nr. 78600).

§ 8.

Rozdział ziemniaków.

Rozdział ziemniaków nabytych przez P. C. Z. odbywać się będzie na podstawie planu rozdzielczego, ułożonego przez Wydz. Wyk. K. R. G. a zatwierdzonego przez c. i k. J. G. W.

§ 9.

Zaopatrzenie ludności nierolniczej.

Zaopatrzenie ludności nierolniczej odbywać się może:

a) przez bezpośrednią sprzedaż ziemniaków ze składów P. C. Z.;

b) przez dostarczenie tychże komitetom aprowizacyjnym;

c) przez udzielenie komitetom aprowizacyjnym i spółkom żywnościowym, upoważnienia do kupna ziemniaków w wyznaczonych do tego celu rejonach zakupu;

d) przez udzielenie ludności, uprawnionej do zaopatrzenia pozwolenia na odbiór ziemniaków, zapłaconych w filii P. C. Z. wprost od producenta.

Dla zaopatrzenia ludności miejskiej we wczesne ziemniaki stołowe, wolno producentowi aż do końca miesiąca sierpnia dowozić je na targi miejskie i sprzedawać je wprost konsumentom, z wykluczeniem pośredników. Ilość ziemniaków w ten sposób sprzedanych nie może przenosić 10% ogólnej ilości ziemniaków wyprodukowanych przez danego producenta.

§ 10.

Przeróbka ziemniaków w celach przemysłowych.

Przeróbka ziemniaków w celach przemysłowych dozwoloną jest tylko za pisemnem zezwoleniem, udzielonem danemu przedsiębiorstwu przez c. i k. J. G. W. Podania o udzielenie takiego zezwolenia należy wnosić tylko w razie wezwania przedsiębiorców osobnemi ogłoszeniami.

Na pokrycie zapotrzebowania ziemniaków dla przeróbki w celach przemysłowych może P. C. Z.:

a) pozostawić producentowi, będącemu równocześnie właścicielem przedsiębiorstwa przerabiającego ziemniaki, ziemniaki przeznaczone do oddania;

b) zezwolić na odbiór tychże wprost u producentów, za pobraniem należnej zapłaty;

c) dostarczyć tychże ze swych zapasów.

§ 11.

Ceny sprzedeżne ziemniaków.

Ceny, po których P. C. Z. winna sprzedawać ziemniaki, ustalone zostaną osobnem zarządzeniem.

§ 12.

Środki kontrolne, przymusowe i karne.

Postanowienia i pouczenie zawarte w § 17, 18 i 19 zarządzeń wykonawczych w sprawie obrotu zbożem (W. S. 78600), znajdują odpowiednie zastosowanie także dla zarządzeń w sprawie obrotu ziemniakami.

Olkusz, dnia 13. sierpnia 1917.

61.

L. A. Nr. 2122.

Wynagrodzenie za odstawę ziemniaków.

Na mocy rozporządzenia W. J. G. w Lublinie do I. W. S. 82454, oraz w uzupełnieniu obwieszczenia do I. L. A. 1954, dotyczącego zajęcia k a r t o f l i, zarządza się:

Oprócz unormowanych w obwieszczeniu cen odbioru i przyznanego wynagrodzenia za odstawę kartofli, zezwala się przy odstawie tychże włącznie do 20. września b. r. na pobieranie dodatku w kwocie 6 koron od jednego ctn. metr.

Olkusz, dnia 3. września 1917.

62.

L. A. Nr. 2165.

Obrót świeżymi owocami.

Na mocy wydanego z Najwyższego upoważnienia Jego c. i k. Apostolskiej Mości rozporządzenia z dnia 4. lipca 1917, Nr. 61 Dz. rozp., zarządza się:

§ 1.

Przedmiot rozporządzenie.

Przedmiotem tego rozporządzenia są nadające się do obrotu w handlu wszystkie gatunki jabłek, gruszek i śliwek.

§ 2.

Obowiązek zgłoszenia.

Wszystkie zapasy owoców objętych § 1 w ilości ponad 15 pudów (240 kg.), mają być przez właścicieli do dnia 10. w r z e ś n i a 1917 w gminie przynależności zgłoszone. W zgłoszeniu tem należy podać ilość, rodzaj i miejsce złożenia owocu, oraz nadmienić, czy owoc już zebrany z drzewa, czy też znajduje się jeszcze na drzewach. Ilość owoców znajdujących się na drzewach należy zgłosić według oszacowania.

Wójtowie gminy mają obowiązek zgłoszone zapasy z podaniem nazwiska właściciela, względnie przechowawca bezzwłocznie Komendzie powiatowej przedłożyć. Drugi równobrzmiący wykaz ma być celem kontroli w Urzędzie gminnym przechowany.

§ 3.

Obowiązek podewania wyjaśnień.

Na żądanie c. i k. Komendy powiatowej obowiązany jest każdy, kto posiada u siebie zapasy owoców, objętych § 1 podać organom c. i k. władzy wojskowej żądane wyjaśnienia.

§ 4.

Urzędowa kontrola.

Komenda powiatowa ma prawo każdego czasu przekonać się a nawet przeprowadzić rewizyę domową celem upewnienia się, czy obowiązek zgłoszenia, względnie podania wyjaśnień, został wykonany. W wypadku zaniedbania takowego lub podania niezgodnych z prawdą informacyi, poniesie strona obowiązana do zgłoszenia, względnie do podania informacyi koszta dochodzenia a niezależnie od tego zostanie ukaraną.

§ 5.

Zajęcie i wywłaszczenie.

Owoce objęte § 1 powyższego artykułu, o ile nie zostały jako zapas wojenny na mocy art. 53 Haskiego rozp. wojennego zajęte, wywłaszcza się celem zaopatrzenia ludności. Owoce te, aż do ukończenia procedury wywłaszczenia, zostają zajęte.

Zajęte zapasy mogą być zbyte na miejscu przechowania lub przeniesione w inne miejsce jedynie za zezwoleniem W. J. G. w Lublinie (oddział aprowizacyjny).

Bez takiego zezwolenia wywóz zapasów jest wzbroniony.

§ 6.

Wyłączenie od zajęcia i wywłaszczenia.

Wyłączone z pod zajęcia i wywłaszczenia są:

1) Te ilości owoców objętych § 1 ponad 15 pudów (240 kg.), które handlarzom za każdorazową wniesioną do Komendy prośbą zostały do sprzedaży przeznaczone;

2) te ilości tego samego gatunku, które potrzebne są do utrzymania ich gospodarza, jego domowników lub dla prowadzenia swego gospodarczego lub przemysłowego przedsiębiorstwa, a na skutek prośby wniesionej do Komendy zostały zwolnione od zajęcia, względnie wywłaszczenia, chociażby przewyższały ilość 15 pudów (240 kg.).

Poświadczenie zwolnienia od zajęcia uwidacznia się na legitymacyi, w której jest zapodane imię właściciela, ilość owoców, rodzaj i miejsce ich przechowania.

§ 7.

Przeprowadzenie wywłaszczenia.

Wywłaszczenie tych owoców, które na podstawie § 2 i 6 nie zostały wyjęte z pod zajęcia, będzie przeprowadzone ustanowionymi przez Zarząd wojskowy handlarzami. Handlarzom tym będą wydane legitymacye, któremi na żądanie właściciela owoców są obowiązani się wykazać. Za wywłaszczone owoce, objęte § 1 obowiązani są handlarze płacić umówioną cenę z uwzględnieniem miejscowych cen wytycznych. Na wypadek, gdyby nie nastąpiła dobrowolna ugoda, zastosowane zostanie postępowanie w myśl § 6 rozp. z dnia 4. lipca 1917, Dz. rozp. Nr. 61.

Zgłoszone owoce mają być oglądane przez handlarzy najpóźniej do 30. września, a na wypadek, gdyby nie reflektowano na odstawę tychże, zaraz po oglądnięciu, należy wydać właścicielowi lub przechowawcy poświadczenie zwalniające od zajęcia.

Gdyby oglądnięcie owoców nie nastąpiło do dnia 30. września, przysługuje właścicielowi, względnie przechowawcy prawo swobodnego rozporządzenia takowymi.

§ 8.

Zaopatrzenie ludności w owoce.

Nabyte przez Zarząd wojskowy w myśl tego rozp. owoce w § 1 wymienionego rodzaju, o ile nie zostaną dla pokrycia potrzeb wojskowego Zarządu zużytkowane, przeznaczone zostaną dla zaopatrzenia ludności według zapatrywań Komendy, a mianowicie w ten sposób, że w pierwszej linii zbyt takowych oddany zostanie bezpośrednio właścicielom, posiadającym własne owocarnie po cenie zakupna, pozostałe zaś z tegoż zapasy przekupniom, również po tej samej cenie.

§ 9.

Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozp. podlegają karom z § 9 rozp. z dnia 4. lipca 1917, Dz. rozp. 61 i będą karane przez Komendę powiatową, o ile czyn nie podpadnie ostrzejszemu wymiarowi, karą pieniężną do 10.000 koron, względnie aresztem do 6 miesięcy.

Obok kary nastąpić może konfiskata zapasów, które tworzą przedmiot dochodzenia karnego.

Zatajone zapasy ulegną konfiskacie również w tym wypadku, w którym postępowanie karne nie będzie mogło być wdrożone.

§ 10.

Termin wejścia w życie.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. i k. wojskowy Jenerał-Gubernator:
Szeptycki m. p., Generał-Major

63.

L. A. Nr. 1953.

Zakupno owoców.

Na mocy rozporządzenia W. J. G. w Lublinie do L. I. Nr. 21688, zarządza się:

Do zakupna owoców w obwodzie olkuskim, upoważniona jest wyłącznie tylko firma Dichter i Blumentahl w Lublinie.

Zakupno owoców przez innych kupców jest surowo wzbronione.

Niezastosowanie się do powyższego rozporządzenia będzie karane.

Olkusz, dnia 23. sierpnia 1917 r.

64.

Ł. A. Nr. 2142.

Obrót i bicie zwierząt domowych.

Celem uregulowania obrotu zwierzętami domowemi, utworzoną zostaje z dniem 10. września b. r. Centrala obrotu bydłem z siedzibą w Olkuszu i filią w Wolbromiu.

A) Do kupna i sprzedaży bydła upoważnioną jest jedynie Centrala, jak również upoważnieni przez nią handlarze, oraz poniżej wyszczególnieni rzeźnicy.

Powiat zostaje w tym celu podzielony jak poniżej, na 6 rejonów, w których wyszczególnionych poniżej miejscowościach odbywać się będą, zależnie od spędu bydła, zwykłe targi tygodniowe.

Rejon I. Żarnowiec; spęd bydła tylko z gminy Żarnowiec.

Rejon II. Pilica; spęd bydła tylko z gminy Pilica, Kidów, Kroczyce.

Rejon III. Olkusz; spęd bydła tylko z gminy Olkusz, Bolesław, Rabsztyn, Ogrodzieniec; z gminy Jangrot, tylko miejscowości Jangrot, Michałowice, Braciejówka i Troks.

Rejon IV. Skała; spęd bydła tylko z gminy Skala, Cianowice, Sułoszowa.

Rejon V. Sławków; spęd bydła tylko z gminy Sławków.

Rejon VI. Wolbrom; spęd bydła tylko z gminy Wolbrom i Jangrot; z wyjątkiem miejscowości Jangrot, Michałowice, Braciejówka i Troks.

Spęd bydła z jednego rejonu do drugiego jest wzbroniony.

Przewóz do innego powiatu dozwolony jedynie za zezwoleniem W. J. G. Do zakupna bydła w całym powiecie upoważnioną jest wyłącznie tylko Centrala, oraz upoważnieni przez nią handlarze.

Rzeźnikom posiadającym legitymacyę wolno zakupywać bydło tylko w obszarze tego rejonu, który zamieszkują, względnie w Centrali powiatu olkuskiego lub tejże filii w Wolbromiu.

Wszyscy inni mieszkańcy powiatu olkuskiego mający chęć zakupna bydła bądź na własny użytek, bądź do chowu, winni postarać się poprzednio o zezwolenie na kupno w Wydziale rolniczym c. i k. Komendy powiatowej.

Paszporty na bydło pozostają nadal w swej zewnętrznej formie w użyciu. Urzędy gminne na podstawie przedłożonych przez oglądacza bydła kartek, upoważnione są wyłącznie na swój rejon do wystawiania paszportów, które oprócz tego muszą być przez najbliższy Posterunek Żandarmeryi zatwierdzone. Bydlę bez przepisanego zatwierdzenia przez żandarmeryę ulegnie konfiskacie na mocy rozp. Nacz. Wodza Armji z dnia 29. listopada 1915, Dz. rozp. 46, a właściciel tegoż karany będzie grzywną do 2000 K. lub aresztem do 6 miesięcy.

Handlarze posiadający legitymacyę, jak i rzeźnicy, są obowiązani przy zakupnie bydła wystawić sprzedawcy potwierdzenie na zakupioną sztukę, a kopię tego potwierdzenia przynależnej gminie doręczyć.

Urząd gminny w książce legitymacyjnej handlarza, względnie rzeźnika potwierdzi zakupioną sztukę i obowiązany jest prowadzić dokładny wykaz zakupionych sztuk. Z końcem każdego miesiąca winien urząd gminny przesłać Komendzie powiatowej wykaz zakupionego przez handlarzy bydła, Centrala zbytu bydła zaś wszystkie kopie potwierdzeń zebrane w ciągu miesiąca przedłoży Oddziałowi rolniczemu Kom. pow.

B) Do skupna, bicia, względnie sprzedaży mięsa upoważnione są następujące osoby:

1. Dla bydła, owiec i kóz:

W Bolesławiu: Słomnicki Herszel, Glikstein Estera, Stowarzyszenie Spożywcze, Stowarzyszenie »Zachęta«, Komendecki; Glikstein Rafael.

W Olkuszu: Cymbler Berek, Grossman Jankiel, Przerowski Kalma, Słomnicki Mordka, Lewkowicz Mosiek, Glikstein Srul, Poliwoda Dawid.

W Pilicy: Feder Szmul, Rusinek Mordka, Steinkeller Mordka, Rosenberg Szyja, Dubin Chaim, Getreidehandler Lejzer, Szczekocki Jurger, Górski Stanisław.

W Sławkowie: Waldermann Berisz, Masalski Antoni, Gold Motyl, Lelek Jerzy.

W Skale: Gamrat Abel, Wilk Mikołaj, Morawski Szczepan, Marciński Piotr, Morawski Władysław, Boroń Walenty.

W Sułoszowej: Marszałek Jan, Różycki Stanisław, Stowarzyszenie »Promyk«.

W Wolbromiu: Rotmensz Urin, Rotmensz Herszlik, Rotmensz Abram, Rotmensz Icek, Zarasiński Fajwel, Neufeld Szmul, Rotmensz Berek.

2. Dla świń:

W Bolesławiu: Stowarzyszenie spożywcze, Łaskawiec Marya, Burakowski Stanisław, Stow. »Zachęta«, Dobrek Marek, Kocen Edward.

W Olkuszu: Piechowicz Roman, Sperczyńska Aniela, Świątek Józef, Fronikowa Marya, Masalski Piotr, Zbieg Józef, Dobrowolski Adam, Głąbikowski Adam.

W Ogrodzieńcu: Molenda Hipolit, Teofil Stępniewski.

W Pilicy: Różewicz Roman, Otrębski Władysław, Kubiczek Aleksander, Szlękowski Szymon, Blankiewicz Marceli.

W Sławkowie: Masalski Antoni, Kubiczek Stanisław, Egierski Franciszek, Masalski Stanisław, Chmielewski Kasper, Masalski Leon, Jarosz Leon, Niem-

czyk Franciszek, Janiczek Kazimierz, Wojtycha Roman, Konopka Jan.

W Skale: Wilk Mikołaj, Morawski Szczepan, Marciński Piotr, Morawski Władysław, Wilk Leon, Dorman Jan, Wilk Franciszek, Dornpalski Tomasz, Wilk Józef, Boroń Walenty.

W Sułoszowej: Marszałek Jan, Różycki Stanisław, Stow. »Promyk«.

W Wolbromiu: Zgadzaj Hipolit, Kulka Jan, Dobrowolski Szczepan, Kołodziejczyk Józef, Spiechowicz Ludwik.

W Żarnowcu: Binkiewicz Roman.

W Rabsztynie: Pakusiewicz Paweł.

C) Celem rozdziału kontyngentu i wystawienia legitymacyj pojedynczym rzeźnikom, mają obowiązek stawić się wraz z fotografią w Oddziale rolniczym c. i k. Komendy pow. wszyscy ci rzeźnicy, którzy wyszczególnieni są w niniejszem obwieszczeniu, a mianowicie:

a) rzeźnicy bydła w dniu 15. września 1917;

b) rzeźnicy świń w dniu 17. września 1917.

Wszystkim niewymienionym w obwieszczeniu rzeźnikom i handlarzom tak kupno i sprzedaż mięsa, oraz bicie bydła, jest wzbronione. Ci wszyscy obowiązani są do dnia 17. września 1917 złożyć swoje legitymacye odnośnym posterunkom żandarmeryi.

Bicie bydła ma odbywać się tylko w miejscowych rzeźniach pod dozorem oglądacza bydła. W gminach, gdzie niema rzeźni, ma się gmina postarać o odpowiedni na ten cel lokal.

Na bicie bydła wyznacza się poniedziałki, wtorki i soboty, a mianowicie czas od godziny 8-ej rano do godziny 12-ej w południe, zaś na bicie dla celów rytualnych każdą sobotę od godziny 8-ej do 11-ej wieczorem.

W razie, gdyby dzień bicia przypadał na święto, należy bić dzień wcześniej.

Przeznaczone do bicia bydło musi być poprzednio zgłoszone na posterunku żandarmeryi.

Rzeźnie, jak i miejsca przeznaczone do sprzedaży muszą być bezwarunkowo w jak największej czystości utrzymywane. Komenda pow. czyni za to odpowiedzialnymi Urzędy gminne.

Przekroczenia tego obwieszczenia karane będą przez Komendę pow. według Art. 5 § 1 rozp. Najw. Wodza Armii z dnia 19. sierpnia 1915 i § 5 z dnia 29. listopada 1916, Dz. rozp. 46 grzywną do 2000 K., względnie aresztem do 6 miesięcy. Oprócz kary na mocy rozp. Naczelnego Wodza Armii z dnia 8. września 1916, Dz. rozp. 68 § 1, punkt 4, może nastąpić konfiskata tego zwierzęcia, które znajduje się w posiadaniu obwinionego, a tworzy przedmiot uznania karnego.

Z chwilą wydania niniejszego obwieszczenia tracą moc wszystkie poprzednie, przez Komendę pow. wydane rozporządzenia, dotyczące obrotu zwierzętami domowemi.

Policyjno-weterynarskie przepisy pozostają nienaruszone.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Olkusz, dnia 4. września 1917.

65.

Nr. 22.998/17/V. A.

Rozporządzenie w sprawie dręczenia zwierząt.

Zauważono niejednokrotnie fury, wyładowane ludźmi oraz towarem, drzewem i t. d., ciągnione przez biedne i wyniszczone konie.

Konie takie mimo wytężenia wszystkich sił nie są w stanie ruszyć z miejsca i bywają bite w nieludzki sposób przez furmanów.

Celem zapobieżenia temu dręczeniu zwierząt wzywam c. i k. Żandarmeryę, c. i k. Straż skarbową oraz publiczność, aby zapodawała mi winnych do kary.

Winnych dręczenia zwierząt karać będzie c. i k. Komenda powiatowa grzywnami do 300 koron lub aresztem do 1 miesiąca.

Olkusz, dnia 11. września 1917.

66.

Nr. 22.463.

Przywożenie ze Szwajcaryi towarów, których wywóz jest zakazany.

Osoby powracające ze Szwajcaryi do Austryi usiłują często obejść przepis zabraniający zabierania ze sobą towarów, których wywóz ze Szwajcaryi jest zakazany, pomimo, że zakazy odnośne są ogólnie znane.

Niedawno wydarzył się tego rodzaju wypadek, który zarazem udowodnił, że nawet list polecający do szwajcarskich władz celnych nie chroni przed otwarciem i przeszukaniem pakunku podróżnego.

Wypadek wspomniany dał ponadto powód do bardzo niemiłych uwag w prasie.

Zwraca się zatem uwagę wszystkich osób podróżujących do Szwajcaryi, by w drodze powrotnej bezwzględnie przestrzegały zakazów wywozu, obowiązujących w Szwajcaryi.

67.

Nr. 23.593.

Ruch na c. i k. kolejach wązkotorowych w Polsce od dnia 1. września 1917.

I. Postanowienia ogólne o przewozie osób cywilnych i towarów.

1) Przewóz osób, pakunków podróżnych i towarów odbywa się na niebezpieczeństwo stron odnośnych i z tytułu tego c. i k. zarząd kolei wązkotorowych nie przyjmuje na siebie żadnej odpowiedzialności, ani nie obejmuje żadnej poręki w jakiejkolwiek formie.

2) Opłaty za przewóz muszą być uiszczone zawsze przed rozpoczęciem jazdy, względnie przy nadawaniu towarów. Przesyłki za pobraniem i zmiana późniejsza dyspozycyi jest niedopuszczalna.

Strona otrzymuje na stacyi nadawczej potwierdzenie uskutecznionej zapłaty (bilet jazdy, kwit pakunkowy lub towarowy). Bilet jazdy, względnie kwit pakunkowy należy oddać na stacyi końcowej lub przy opuszczeniu pociągu na którejś z przedostatnich stacyi. W ostatnim wypadku nie zwraca się żadnej części należytości uiszczonej za całą drogę. Przerywać jazdy nie wolno.

3) Od przewozu można wyłączyć:

Osoby nie stosujące się do obowiązujących przepisów porządkowych lub do zarządzeń organów kolejowych, następnie osoby chore, oraz wzbudzające wstręt swym wyglądem, pijane, dotknięte pomieszaniem zmysłów lub głupkowate.

Nie wolno również przewozić broni, amunicyi i środków wybuchowych wszelkiego rodzaju, ani zwłok ludzkich czy zwierzęcych.

4) Dzieci aż do skończenia lat czterech, o ile dla nich nie potrzeba osobnego miejsca, przewozi się za darmo. Poza tym wypadkiem niema żadnych zniżek dla dzieci.

5) Wysiadanie z wagonu podczas zatrzymywania się pociągu na stacyach dozwolone jest wyłącznie w nagłej potrzebie i tylko za zewoleniem organów kolejowych.

6) Jako ręczne pakunki wolno zabierać jedynie przedmioty małe, które można z łatwością unieść w jednej ręce.

7) W wypadku nieodebrania nadanych pakunków w ciągu 6 godzin po przybyciu pociągu do stacyi końcowej, pobierać się będzie składowe w wymiarze po 50 halerzy za każde zaczęte 24 godzin od sztuki.

8) Co do dokumentów legitymacyjnych obowiązują rozporządzenia wydane przez c. i k. Jenerał-Gubernatorstwo wojskowe w Lublinie.

9) Zawiadomienie odbiorcy towarów o przybyciu tychże uważa się za dokonane z chwilą wywieszenia awiza w biurze wydającym przesyłki towarowe.

10) Czas od odbioru towaru wyznacza się dla przesyłek mniej niż wagon wynoszących 24 godzin, a na wyładowanie lub załadowanie przesyłek całowagonowych 6 godzin, względnie dla podwójnej czynności, t. j. dla wyładowania i załadowania 9 godzin dziennych, licząc od chwili dostarczenia wagonu do wyładowania lub załadowania.

Po upływie tych terminów pobierać się będzie bez odtrącenia godzin nocnych:

I. s k ł a d o w e od przesyłek mniej niż wagonowych:

a) gdy towar jest złożony pod dachem, za każde zaczęte 24 godzin od 100 kg. po 20 halerzy;

b) gdy towar jest złożony pod gołem niebem, za każde zaczęte 24 godzin od 100 kg. po 10 halerzy;

II. o p ł a t ę z a s t a n i e w a g o n u:

za każde zaczęte 24 godzin od jednego wagonu po 5 koron.

Początek terminów wyładowania czy załadowania wyznacza się zawsze w czasie godzin urzędowych i liczy się:

a) termin odebrania nadeszłych przesyłek mniej niż jednowagonych, od chwili wywieszenia awiza;

b) termin wyładowania przesyłek całowagonowych, od chwili wywieszenia awiza, o ile wagon w tejże chwili jest ustawiony już do wyładowania, w przeciwnym razie od chwili dostawienia wagonu;

c) termin załadowania, od chwili dostawienia wagonu. O ile wagon dostawiono poza godzinami urzędowemi, liczy się termin załadowania od najbliższej godziny urzędowej

Za godziny dzienne uważa się godziny od 8. rano do 6. wieczór. Przy 6- względnie 9-godzinnym terminie ładowania, godziny przypadające na czas nocny odlicza się.

Terminy dla odbioru i dla ładowania biegną bez względu na niedziele i święta.

11) Ładunków całowagonowych nie oblicza się ani według ilości, ani według ciężaru. Towar ma załadować sam nadawca.

12) Koleje wązkotorowe nie przejmują towarów bezpośrednio od c. i k. kolei wojskowej.

13) Przeładowania towarów z wagonów c. i k. kolei wojskowej do wagonów kolei wązkotorowych i nadwrót, dokonać musi sama strona.

14) Obciążać wolno wagony jedynie do maksymalnej wysokości uwidocznionej na każdym wagonie. Zachowania przepisu tego pilnować się będzie najsurowiej.

15) Środków pomocniczych do ładowania, ani do wiązania towarów nie dostarcza się. Strony są obowiązane załadować przesyłki w sposób odpowiedni.

16) Podróżujący, względnie nadawcy towarów muszą się bezwzględnie poddać zarządzeniom organów kolejowych. Zażalenia należy wnosić do przynależnego c. i k. kierownictwa ruchu kolei wązkotorowej.

Ostatecznie rozstrzyga w ostatniej instancyi c. i k. Jenerał-Gubernatorstwo w Lublinie.

17) Kolej zastrzega sobie prawo zatrzymania ruchu cywilnego w każdym czasie i bez żadnego zobowiązania wobec stron.

II. Postanowienia taryfowe.

1) Należytości za przewóz osób, pakunków podróżnych i towarów, obliczać się będzie aż do odwołania według załączonych tabel taryfowych w walucie koronowej. Najniższa opłata za bilet jazdy wynosi od jednej osoby halerzy 40, przy pakunkach podróżnych, oraz przy przesyłkach kolejowych od sztuki, względnie od jednej przesyłki najmniej 60 halerzy.

Gdy przy wysyłaniu przesyłek kolejowych odległość jest mniejsza niż 6 km, należytość liczy się od całych 6 km. Kwoty od 1 do 10 halerzy zaokrągla się do 10 halerzy, poniżej 5 halerzy nie liczy się.

2) Do poszczególnych klas taryfowych odnoszą się następujące postanowienia:

a). Przesyłki kolejowe mniej niż jednowagonowe.

Ciężar przesyłki zaokrągla się w ten sposób, że każde zaczęte 100 kg. liczy się za pełne 100 kg.

Należytość przewozową oblicza się według tej klasy o tyle, o ile obliczenie według klasy dla ładunków całowagonowych nie wypada taniej.

b). Przesyłki całowagonowe — opłaty pełne.

Należytość oblicza się tu bez względu na rzeczywisty ciężar towaru — według najwyższego dopuszczalnego obciążenia odnośnego wagonu, o ile dla danego towaru nie jest przewidziana opłata zniżona lub taryfa wyjątkowa, względnie o ile opłata liczona od ciężaru towaru według taryfy I. nie wypada taniej.

c). Przesyłki całowagonowe — opłaty zniżone.

Taryfa ta odnosi się do następujących towarów: węgiel kamienny i brunatny, brikety, torf, koks, dalej drzewo używane w kopalniach, drzewo w belkach i opałowe, progi kolejowe, ziemniaki, buraki cukrowe i pastewne, zboże wszelkiego rodzaju i produkty młynarskie, kamienie i wapno, cegły, szuter i piasek.

Należytość oblicza się bez uwzględniania rzeczywistego ciężaru przesyłki według najwyższego dopuszczalnego obciążenia poszczególnych wagonów, o ile opłata według rzeczywistego ciężaru według taryfy I. nie jest tańsza.

3) Taryfa wojskowa odnosi się do przesyłek, które są i pozostają własnością Siły zbrojnej i Zarządu wojskowego, a które są nadane przez jednę z władz powyższych i przeznaczone dla takiej władzy.

Od przesyłek wojskowych oblicza się taryfy cywilne zniżone o 50%. Za przewóz osób wojskowych liczy się należytość według ogólnej taryfy wojskowej, za przewóz pakunków osób wojskowych należy się połowa należytości cywilnej.

Podstawa do obliczenia należytości.

1) Jednostka taryfowa dla przewozu osób cywilnych i ich pakunków podróżnych:

a) od osoby za kilometr 7'8 halerzy;

b) od każdego pakunku należytość podana w odnośnej tabeli w stosunku za 100 kg przesyłki mniej niż jednowagonowej.

2) Jednostki taryfowe dla przewozu towarów cywilnych:

	Przesyłki mniej niż całowagonowe	Przesyłki całowagonowe opłaty pełne	Przesyłki całowagonowe opłaty zniżone
Od 100 kg i za 1 km w halerzach	2·6	2·1	1·7
Należytość manipulacyjna od 100 kg w halerzach	26	13	10

4). Tabela do obliczania należytości I.

Ilość kilometr.	Od jednej osoby: wojskowej	Od jednej osoby: cywilnej	Za jeden pakunek podróżny	Przesyłki mniej niż całowagonowe	Przesyłki całowagonowe opłaty pełne		Przesyłki całowagonowe opłaty zniżone	
	h a l e r z y			halerzy od 100 kg. — Koron od 5 ton			halerzy od 100 kg.	Koron od 5 ton
1	16	10	30	30	15	8·—	12	6·—
2	16	20	30	30	17	8·50	13	6·50
3	16	20	30	30	19	9·50	15	7·50
4	16	30	40	40	21	10·50	17	8.50
5	16	40	40	40	24	12·—	19	9·50
6	16	50	40	40	26	13·—	20	10·—
7	16	50	40	40	28	14·—	22	11·—
8	16	60	50	50	30	15·—	24	12·—
9	16	70	50	50	32	16·—	25	12·50
10	16	80	50	50	34	17·—	27	13·50
11	32	90	50	50	36	18·—	29	14·50
12	32	90	60	60	38	19·—	30	15·—
13	32	100	60	60	40	20·—	32	16·—
14	32	110	60	60	42	21·—	34	17·—
15	32	120	70	70	45	22·50	36	18·—
16	32	120	70	70	47	23·50	37	18·50
17	32	130	70	70	49	24·50	39	19·50
18	32	140	70	70	51	25·50	41	20·50
19	32	150	80	80	53	26·50	42	21·—
20	32	160	80	80	55	27·50	44	22·—
21	52	160	80	80	57	28·50	46	23·—
22	52	170	80	80	59	29·50	47	23·50
23	52	180	90	90	61	30·50	49	24·50
24	52	190	90	90	63	31·50	51	25·50
25	52	200	90	90	66	33·—	53	26·50
26	52	200	90	90	68	34·—	54	27·—
27	52	210	100	100	70	35·—	56	28·—
28	52	220	100	100	72	36·—	58	29.—
29	52	230	100	100	74	37·—	59	29·50
30	52	230	100	100	76	38·—	61	30·50
31	74	240	110	110	78	39·—	63	31·50
32	74	250	110	110	80	40·—	64	32·—
33	74	260	110	110	82	41·—	66	33·—
34	74	260	110	110	84	42·—	68	34·—
35	74	270	120	120	87	43·50	70	35·—
36	74	280	120	120	89	44·50	71	35·50
37	74	290	120	120	90	45.—	73	36·50
38	74	300	120	120	93	46·50	75	37·50
39	74	300	130	130	95	47·50	76	38·—
40	74	310	130	130	97	48·50	78	39·—
41	94	320	130	130	99	49·50	80	40·—
42	94	330	140	140	101	50·50	81	40·50
43	94	340	140	140	103	51·50	83	41·50
44	94	340	140	140	105	52·50	85	42·50
45	94	350	140	140	108	54·—	87	43·50
46	94	360	150	150	110	55·—	88	44·—
47	94	370	150	150	112	56·—	90	45·—
48	94	370	150	150	114	57·—	92	46·—
49	94	380	150	150	116	58·—	93	46·50
50	94	390	160	160	118	59·—	95	47·50

Tabela do obliczania należytości II.

Ilość kilometr.	Od jednej osoby		Za jeden pakunek podróżny	Przesyłki mniej niż całowagonowe	Przesyłki całowagonowe opłaty pełne		Przesyłki całowagonowe opłaty zniżone	
	wojskowej	cywilnej						
	h a l e r z y			halerzy od 100 kg. — Koron od 5 ton			halerzy od 100 kg.	Koron od 5 ton
51	116	400	160	160	120	60·—	97	48·50
52	116	410	160	160	122	61·—	98	49·—
53	116	410	160	160	124	62·—	100	50·—
54	116	420	170	170	126	63·—	102	51·—
55	116	430	170	170	129	64·50	104	52·—
56	116	440	170	170	131	65·50	105	52·50
57	116	440	170	170	133	66·50	107	53·50
58	116	450	180	180	135	67·50	109	54·50
59	116	460	180	180	137	68·50	110	55·—
60	116	470	180	180	139	69·50	112	56·
61	136	480	180	180	141	70·50	114	57·—
62	136	480	190	190	143	71·50	115	57·50
63	136	490	190	190	145	72·50	117	59·50
64	136	500	190	190	147	73·50	118	59·—
65	136	510	200	200	150	75·—	121	60·50
66	136	510	200	200	152	76·—	122	61·—
67	136	520	200	200	154	77·—	124	62·—
68	136	530	200	200	156	78·—	126	63·—
69	136	540	210	210	158	79·—	127	63·50
70	136	550	210	210	160	80·—	129	64·50
71	156	550	210	210	162	81·—	131	65·50
72	156	560	210	210	164	82·—	132	66·—
73	156	570	220	220	166	83·—	134	67·—
74	156	580	220	220	168	84·—	136	68·—
75	156	590	220	220	170	85·—	138	69·—
76	156	590	220	220	172	86·—	139	69·50
77	166	600	230	230	174	87·—	141	70·50
78	156	610	230	230	176	88·—	143	71·50
79	156	620	230	230	179	88·50	144	72·—
80	156	620	230	230	181	90·50	146	73·—
81	178	630	240	240	183	91·50	148	74·—
82	178	640	240	240	185	92·50	149	74·50
83	178	650	240	240	187	93·50	151	75·50
84	178	660	240	240	189	94·50	153	76·50
85	178	660	250	250	191	95·50	155	77·50
86	178	670	250	250	193	96·50	156	78·—
87	178	680	250	250	196	98·—	158	79·—
88	178	690	250	250	198	99·—	160	80·—
89	178	690	260	260	199	99·50	161	80·50
90	178	700	260	260	202	101·—	163	81·50
91	198	710	260	260	204	102·—	165	82·50
92	198	720	270	270	206	103·—	166	83·—
93	198	730	270	270	208	104·—	168	84·—
94	198	730	270	270	210	105·—	170	85·—
95	198	740	270	270	212	106·—	172	86·—
96	198	750	280	280	215	107·50	173	86·50
97	198	760	280	280	217	108·50	175	87·50
98	198	760	280	280	219	109·50	176	88·—
99	198	770	280	280	221	110·50	178	89·—
100	198	780	290	290	223	111·50	180	90·—

TARYFA

dla stałych kolejek konnych na liniach: Szczucin—Staszów i Sędziszów—Szczekociny.

Ważna od 15. lipca 1917.

Ilość kilometrów	Od cywilnej osoby		Od wojskowej osoby		Za przesyłki mniej niż całowagonowe od 100 kg.		Przesyłki całowagonowe opłaty pełne od 10 tonn		Przesyłki całowagonowe opłaty zniżone od 10 tonn		Przesyłki wojskowe od 10 tonn	
	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h
1		21		16		82	8	87	5	46	4	78
2		42		16		82	17	75	10	92	9	56
3		62		16		82	26	62	16	38	14	33
4		82		16		82	35	49	21	84	19	11
5	1	03		16		82	44	36	27	30	23	89
6	1	23		16		82	53	24	32	76	28	67
7	1	44		16		96	62	11	38	22	33	44
8	1	64		16	1	09	70	98	43	68	38	22
9	1	85		16	1	23	79	85	49	14	43	—
10	2	05		16	1	37	88	73	54	60	47	78
11	2	26		32	1	50	97	60	60	06	52	55
12	2	46		32	1	65	106	47	65	52	57	33
13	2	58		32	1	77	115	34	70	98	62	11
14	2	87		32	1	91	124	22	76	44	66	89
15	3	08		32	2	05	133	09	81	90	71	66
16	3	28		32	2	18	141	96	87	36	76	44
17	3	49		32	2	32	150	83	92	82	81	22
18	3	69		32	2	46	159	71	98	28	86	—
19	3	90		32	2	59	168	58	103	74	90	77
20	4	10		32	2	73	177	45	109	20	95	55
21	4	31		52	2	87	186	32	114	66	100	33
22	4	52		52	3	—	195	20	120	12	105	11
23	4	72		52	3	14	204	07	125	58	109	88
24	4	91		52	3	28	212	94	131	04	114	66
25	5	12		52	3	41	221	81	136	50	119	44
26	5	32		52	3	55	230	96	141	96	124	22
27	5	53		52	3	69	239	56	147	42	128	99
28	5	73		52	3	82	248	43	152	88	133	77
29	5	94		52	3	96	257	30	158	34	138	55
30	6	14		52	4	10	266	18	163	80	143	33
31	6	35		74	4	23	274	52	169	26	148	10
32	6	55		74	4	37	283	92	174	72	152	88
33	6	76		74	4	52	292	79	180	18	157	66
34	6	96		74	4	64	301	67	185	64	162	44
35	7	19		74	4	79	310	54	191	10	167	21
36	7	37		74	4	91	319	41	196	56	171	99
37	7	58		74	5	05	328	28	202	02	176	77
38	7	78		74	5	19	337	16	207	48	181	55
39	7	99		74	5	32	346	03	212	94	186	32
40	8	20		74	5	40	354	90	218	40	191	10

Taryfa powyższa służy do obliczania należytości za przewóz drzewa, wszelkiego rodzaju zboża, oraz materyałów budowlanych, siana, słomy, ziemniaków, buraków całych i krajanych, węgla kamiennego i brunatnego oraz torfu.

68.

Listy gończe.

Sąd Pokoju w Pilicy, powiatu olkuskiego poszukuje Jana Granata, urodzonego w Skarżycach, gminy Kromołów, zamieszkałego w Zawierciu i tam przynależnego, rel. rzym.-kat., oskarżonego o kradzież różnych rzeczy w areszcie gminnym w Kroczycach, stanowiących własność Kalmy Waltliferanda, który ukrywa się od wymiaru sprawiedliwości za to przestępstwo.

Przymioty oskarżonego Sądowi niewiadome.

Wzywa się wszystkie władze bezpieczeństwa, aby poszukiwały za powyższym, a w razie ujęcia aresztowały go i dostawiły do wyżej oznaczonego Sądu.

W tutejszym Sądzie zarządzonem zostało śledztwo sądowe przeciwko zbiegłym: 1) Władysławowi Smentkowi, wieśniakowi z Ryczówka; 2) Janowi Piątkowi i Jakóbowi Mudynie, ci ostatni z Huciska, gminy Ogrodzieniec, z powodu zbrodni rabunku z § 483 wojsk. ust. kar. wedle § 426 wojsk. pr. kar., ponieważ są podejrzani o to, że w dniu 10. maja b. r. koło Podlesia, gminy Pilica, napadli na 2 nieznanych przemytników i jednego z nich obrabowali.

W ślad meldunku żandarmeryi w Pilicy, wyżej wymienieni zbiegli, a wdrożone za ich miejscem pobytu dochodzenia pozostały bez rezultatu.

Opis osób wyżej wymienionych:

1) Władysław Smentek, urodzony w Ryczówku, gminy Ogrodzieniec, powiatu olkuskiego, lat 29, nizkiego wzrostu, brunet, mały czarny wąs, twarz okrągła.

Znaki szczególne: zupełny brak ręki, oraz kaleka na prawą nogę kuleje.

2) Jan Piątek, z Huciska-Ryczowa, gminy Ogrodzieniec, lat 23, 170 cm. wysoki, silnie zbudowany, barczysty, robotnik, liczne zaskórniki (wągry) na twarzy.

3) Jakób Mudyna, z Huciska-Ryczowa, gminy Ogrodzieniec, wzrostu więcej jak średniego, smukły, o bladej twarzy, bez zarostu, oczy niebieskie, włosy blond, długi spiczasty nos, nieco odstające uszy, zdrowe szerokie zęby, 2 znamiona na twarzy, mówi tylko po polsku i powoli, chodzi pochyło.

Wszelkie Komendy, władze i organy bezpieczeństwa uprasza się za tymi sprawcami pilnie śledzić, a w razie przydybania przyaresztować ich i odstawić do Sądu wojskowego w Olkuszu.

Sąd pokoju w Wolbromiu, powiatu olkuskiego, poszukuje ukrywającą się Annę Wrona, córkę Ignacego i Łucyi z Rojków, urodzoną 17. lipca 1895 r., religii rzymsko-katolickiej i przynależną do gminy Niedzwiedź, powiatu miechowskiego, oskarżoną o popełnienie w miesiącu kwietniu b. r. u Dawida Goldberga w Wolbromiu kradzieży damskiego obuwia, ubrania i bielizny.

Rysopis jej niewiadomy.

Uprasza się Komendy, władze i organy bezpieczeństwa o pilne śledzenie poszukiwanej, i w razie wyśledzenia, aresztowanie i dostawienie jej do tutejszego Sądu.

Sąd pokoju w Wolbromiu, powiatu olkuskiego, poszukuje Adama Zawrzykraja, w 1893 roku, w gminie Jangrot, powiecie olkuskim, urodzonego i do tejże gminy przynależnego, oskarżonego o popełnienie kradzieży ziemniaków na szkodę Błażeja Kusia i owsa na szkodą Jana Gwoździa.

Rysopis jego niewiadomy.

Uprasza się Komendy, władze i organy bezpieczeństwa o pilne śledzenie miejsca pobytu poszukiwanego, i w razie wyśledzenia o aresztowanie i dostawienie Zawrzykraja do tutejszego Sądu.

C. i k. Komendant powiatu:

Pułkownik GOTTFRIED hrabia CLAM MARTINIC w. r.

Kraków. — Druk W. L. Anczyca i Spółki.